

NOVI TEDNIK

Številka 47 • leto XXXVII • cena 12 din

Celje, 24. novembra 1983

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, SMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

Čas za izpolnitev prisega

V zgodovini vsakega naroda so dnevi, v katerih so ti opravljali odločilne izpite. Na naših tleh, kjer so se stoletja spopadale želje osvajalcev s svobodoljubjem naroda, je preteklost vrezala danes, ko so bili in bodo izvir nove moči.

Med vsemi datumi preteklosti zavzema posebno mesto Dan republike. Zadnje dni tretjega vojnega leta so bili postavljeni temelji takratne države in revne Jugoslavije, ki je danes znana in spoštovana v svetu. Štiri desetletja svobodnega in neodvisnega življenja v Titovi Jugoslaviji. To je jubilej, ki vzbuja spomin na opravljeno, a še bolj zahteva pogled v prihodnost. Štiri desetletja - to je najdaljša svoboda, ki se jo spominjajo naši narodi in narodnosti.

Jugoslavije je ena od redkih dežel v svetu, katere gospodarski razvoj je bil vedno na vzpenjači se spirali kljub dolgovom preteklosti in zastalosti. To svoje vztrajno, nestrpno in hitro napredovanje z repa razvojnih lestvic proti srednjeevropskim deželam je Jugoslavija drago plačala. Toda od takšnih poti in ciljev ni odstopala. Danes postaja Jugoslavija s svojim samoupravljanjem primer, ki ga v svetu vse bolj uporabljajo in proučujejo. Res da štiridesete obletnice republike, njenega obdobja zrelosti, ne praznujemo na lovoriškah. Težave, ki jih vsakodnevno čutimo in ob njih vztrajno popravljamo napake in spodrsiljaje, morajo postati vzpodbuda za še večji trud. Težave je imela ta dežela vselej na pretek. Včasih tudi večjih, kot so današnje. Skupno in odločno smo jih vedno premagovali.

Borba proti lastnim napakam, odkrit pogled v resnico, vse to je že dolgo naš način življenja. Tako nas je učil in naučil Tito. Pred več kot tremi leti in pol, ko smo se poslavljali od našega največjega učitelja in tovariša, smo prisegli, da bomo nadaljevali po Titovi poti.

Prišel je čas, da prisego izpolnimo.

Tudi cene dvigajo temperaturo

Koliko nas stane toplota in kako jo dobivamo? O tem v temi tedna

Analize in primerjave so pokazale, da je ogrevanje stanovanj v Celju najdražje v Sloveniji. Tudi zelo raznoliko je, ker je sistem ogrevanja zelo različen, ob vsem tem pa temelji na ekonomski računici, ki je izhodišče za razmišljanje tudi za nadaljnjih petdeset let. Med vsemi variantami, ki je na prvi pogled najdražja, vsekakor pa bi dokončno vnesla red v kaos neenakih ogrevalnih sistemov v Celju, je napeljava toplovoda iz Soštanja.

Na območju celjske občine vzdržujejo 47 kotlarn, a le za dvajset od njih imajo kurjače, za ostale pa skrbijo hišni sveti. Stanje na objektih je slabo, ker nihče ni skrbel za enotno gradnjo kotlarn, zato je nujno celotni sistem ogrevanja sanirati, predvsem pa izvesti enotni sistem toplotne meritve. Strokovnjaki pa poudarjajo, da v takem raz-

noškem sistemu ogrevanja ni mogoče namestiti cenejših merilnih naprav. Do zdaj jim je uspelo namestiti merilce le v petnajstih blokkih, vendar so to merilci, ki ne odgovarjajo standardu, ki ga zahteva strokovna služba. Zato ta sistem nameščanja cenениh merilcev v blokkih ni perspektivna rešitev, pač pa je potreben enoten dogovor za enotni sistem ogrevanja, kar pa je za enkrat v Celju še utopijska.

Do izpada pri ogrevanju stanovanj v Celju prihaja tudi zaradi zastarelosti ogrevalnih naprav, ni pa tudi do-

volj tehničnega kadra, ki bi ob izpadu okvare takoj lahko popravil.

Cene ogrevanja rastejo in so zelo različne ter odvisne od sistema ogrevanja. Najdražje so tiste kurilnice, ki ogrevajo z mestnim plinom. V Miklošičevi ulici v Celju so že sprejeli nove cene in sicer bodo odslej plačevali po 56,20 dinarjev za kvadratni meter. Najcenejše pa je ogrevanje s premogom in bi še naprej veljalo 23,65 dinarjev za kvadratni meter.

In kako je v ostalih občinah celjskega odmočja? O tem na strani 11.

Ko človek takole v sebe seže

Intervju z Jankom Ževartom ob njegovi 60. letnici. Stran 5.

Čas AVNOJ-a

Pričetek feljtona o temeljih nove Jugoslavije. Stran 7.

Prava vojaška sablja nikoli ne zarjavi

Drenovih devet desetletij Skufcovega Franceta iz Celja. Stran 17.

Poguma bo treba za še boljše delo

V celjski SZDL iščejo novo kakovost v lastni organiziranosti

Ljudje so pripravljene delati v Socialistični zvezi, a pri tem želijo čiste račune in odpravo številnih slabosti, ki jih sedaj pri tem omejujejo. Tako so poudarjali na programsko volilnih sejah v krajevnih organizacijah in občinski konferenci v Celju. Številna so vprašanja, s katerimi se danes srečujemo, pa naj gre za uresničevanje dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije ali nadaljni razvoj samoupravljanja in delegatskega sistema. Oboje je v veliki meri odvisno prav od krepitev Socialistične zveze kot najširše organizacije delovnih ljudi in občanov.

dili tudi v vsebinsko bogati razpravi na programsko volilni seji občinske konference. V njej pa so spregovorili še o aktualnih vprašanjih uresničevanja družbenoekonomskih odnosov, o varstvu okolja in urejanju delovnega in bivalnega prostora. Velik pa je bil delež mladine, ki je spregovorila o vključevanju mladih v družbeno življenje, o zaposlovanju in lastnem delu v osnovnih organizacijah.

Za predsednika občinske konference so ponovno izvolili Draga Medveda in za sekretarja Draga Stokovnika.

MILENA B. POKLIČ

Prav zato je še toliko bolj pomembno, kako bo Socialistična zveza sposobna ravnati ob odprtih vprašanjih in problemih. Mnogo je že doslej uspešno reševala, veliko jih ostaja, zato bo potrebna tudi selekcija in vrstni red pri njihovem reševanju. Potrebno pa bo tudi več poguma za uporabo zoper slabosti, zoper nasprotnike in lastne napake, predvsem pa tesna povezanost z ljudmi. V krajevnih organizacijah so se odločili, da bodo povsod vsaj dvakrat letno sklicali zbor občanov, poleg tega pa bodo dosledno pobrali članarino in izbrali poverjenike, ki jim bodo dali tudi večjo veljavo. Novo kakovost torej išče celjska socialistična zveza v lastni organiziranosti in neizkoriščenih možnostih sistema.

Da je to ena izmed poti za krepitev vloge SZDL so potr-

Praznik republike v Celju

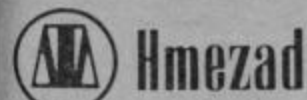
Kulturni delavci Celja in družbenopolitične organizacije so pripravili prireditev v počastitev Dneva republike in 40. letnice II. zasedanja AVNOJ-a.

Danes ob 18. uri bo v hali Golovec proslava, pripravljena na drugačen način kot smo bili vajeni doslej. Brez uvodnih govorov se bo pričela prireditev, na kateri bodo nastopili najbolj znani profesionalni in ljubiteljski kulturni delavci Celja.

Bomo letos morali bolj odvitvi ventile pri ogrevanju naših stanovanj? Več v temi tedna

(Foto: Edi Masnec)

Hotel PREBOLD vas vabi na veliko SILVESTROVANJE

Rezervacije sprejemajo v recepciji Hotela Prebold.

Igrala bosta dva ansambla, odprt bo disco bar.

Vabijo vas tudi na novoletni ples 1. januarja 1984.

Šmarske avtobusne zagate

Ni je na našem območju razvejane občine kot je Šmarška. Priti iz Bistrice ob Sotli v Šmarje, pa iz Lesičnega v Rogaske Slatine in Rogateca v Šmarje in Celje, ni enostavno. Predolge pote razdalje, da bi si občine, ob pičlo odmerjenih financinskih »ugodnostih« in visoki ceni bencinskega litra lahko privoščili udobje, ki ga ponuja lasten avtomobilni prevoz. Izhod v takšnih razmerah naj bi bil javni prevoz v Izletnikovih avtobusih, v tistih na rednih progah in v onih, pogodbenih z organizacijami združenega dela.

Nekaj tisoč delavcev se v Šmarški občini vsak dan vozi na delo v Izletnikovih pogodbenih avtobusih ali pa v njih na rednih progah. Težko bi bilo dovolj pristno opaziti muke avtobusne gneče na rednih progah. To, kar se danes dogaja na teh avtobusih, resnično ni več dostojno človeka, zlasti delovnega. Šmarški Izletnik, delovna or-

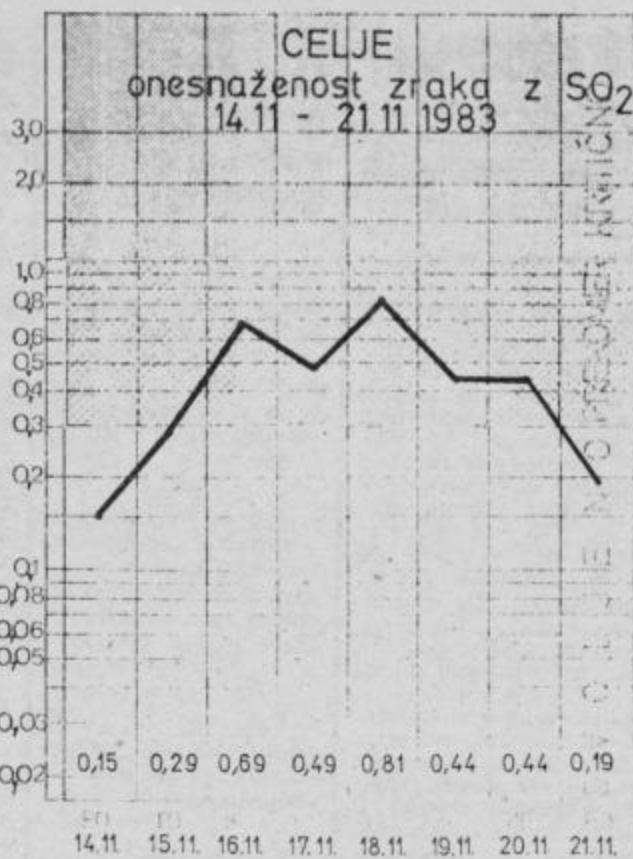
ganizacija, ki je dolžna skrbeti za prevoze potnikov na Celjskem, je v Šmarški občini s 1. novembrom pričela ukinjati nekatere dotedanje proge, tako da so deli Kozjanskega ostali odrezani od javnih prometnih povezav. Izletnik je, na primer, ukinil tretji avtobus, ki vozi iz Bistrice ob Sotli v Šmarje in ki je bil dotlej vedno poln. Danes se v dveh avtobusih prevažajo po sto in več potnikov, delavcev. Izletnik pa vztrajno nakazuje rešitve v pogodbenih avtobusih, kljub temu, da občina zagotavlja rentabilnost na določenih progah. V takšnih primerih je Izletnik menda dolžan organizirati dovolj rednih prevozov. Ker pa ni tako, je danes podoba v avtobusih mučna, nekulturna. Izletnik je zaenkrat gluha na prošnje in pri- tožbe občanov.

Problem zase so nove cene avtobusnih prevozov. S 14. novembrom naj bi se, po odobritvi republiške skupnosti za cene, povečale v po-

prečju za 16 odstotkov. To v praksi pomeni, da plača potnik danes 30 dinarjev za prevoz iz Rogaske Slatine v Šmarje, medtem ko je pred 14. 11. plačal 19 dinarjev. Povečanje je v tem primeru 57 odstotno. Avtobusni prevoz iz Rogaske Slatine do Celja stane danes 50 dinarjev, pred štirinajstimi dnevi pa je stal 38 dinarjev, torej 31 odstotkov manj. Se bi lahko naštevati podražitve, ki kar vse po vrsti izstopajo iz dovoljenih okvirjev. Za koliko se bodo s tem povečali materialni stroški v organizacijah združenega dela?

Krona vsega pa so govoriče, ki se širijo po šmarški občini, da se v pogodbenih avtobusih, ki so včasih slabo zasedeni, ne smejo prevažati ostali potniki, tisti, ki morajo potem čakati na naslednji, redni prevoz, na avtobus, ki je do zadnjega kotička poln. Pogodba je pogodba, logika in zdrav razum pa govorita po svoje.

MARJELA AGREŽ

Zrak v Celju

Vremenske razmere

Območje visokega zračnega pritiska nad srednjo in južno Evropo je ves pretekli teden vzdrževalo suho in hladno vreme nad našimi kraji.

Bilo je dokaj hladno, saj so se le okrog poldneva temperature dvignile nad 0°C. Jutranje in večerne temperature pa so bile precej nizke – od -5 do -11°C.

Onesnaženost zraka z SO₂

Zaradi vsakodnevni dopoldanskih inverzij in slabe prevetrenosti so bile koncentracije SO₂ v preteklem tednu dokaj visoke. Tako je bila od petka na soboto zabeležena najvišja koncentracija v zadnjih letih sploh – 0,81 mg SO₂/m³.

Zaradi močno onesnaženega zraka so bili v petek in v soboto uvedeni izredni ukrepi I. stopnje za primer prekomerne onesnaženosti zraka.

Velenjčanom zlata plaketa za promet

Titovo Velenje je dobilo iz rok predstavnika Politike Ekspresa veliko zlato plaketo za najboljše stanje in urejenost mestnega cestnega prometa v lanskem letu. To je tradicionalno priznanje, ki ga predstavniki Politike Ekspresa vsako leto na osnovi pripravljene študije podeljuje jugoslovanskim mestom z najbolje urejenim prometom in najmanj žrtvami. Lepo priznanje je iz rok pomočnika glavnega direktorja Politike Ekspres Ivana Kordiša prejel predsednik Skupščine občine Titovo Velenje Janez Basle. Posebna priznanja so ob tej priložnosti dobili še Zveza šoferjev in avtomehaničkov Titovo Velenje, mentorji prometne vzgoje v Vzgojno izobraževalnih zavodih, Jože Zakošek, Jože Miklavc, Informativni center in Postaja milice. Manjši zlati plaketi so dobili tudi v Slovenj Gradcu in Zalcu.

TV

Nižji gasilski častniki I. stopnje

Predsedstvo Občinske gasilske zveze Zalec je po sklepu komisije za strokovno vzgojo imenovalo 19 nižjih gasilskih častnikov v čin nižjega gasilskega častnika I. stopnje. Svečana razglasitev in podelitev je bila minuli petek v gasilskem domu Zalec. Na sliki: Načelnik občinske gasilske zveze Zalec Anton Gros podeljuje diplomu nižjemu gasilskemu častniku I. stopnje Stanetu Firštu.

T. TAVČAR

Človek človeku človek

Ob 30-letnici krvodajalstva v Slovenskih Konjicah

Kri je najbolj dragocena tekočina našega življenja. Te besede se lahko prelijejo v frazo, če za njimi ne stoji človek. Tak kakršen je Jože Tomše, električar iz konjskega IMP in z njim v vrsti še množica anonimnih krvodajalcev. Tistih ljudi torej, ki nikoli ne vprašajo, komu je pravzaprav potrebna ta dragocena tekočina iz njihovih žil. Odzivajo se svojemu lastnemu in družbenemu klicu – pomagati sočloveku! Navadno so ti ljudje, krvodajalci, tihi, skromni in delovni, neradi govore o sebi in o svojih težavah. Takšen je tudi Jože Tomše.

Eden tistih, za katerega pri občinski organizaciji Rdečega križa v Slovenskih Konjicah vedo povedati, da je že 38 krat daroval kri.

»Najbrž pa sem jo še precej večkrat,« pravi Jože. »Ampak številka pravzaprav nima nič opraviti z mojim poslanstvom. Včasih, ko sem se delal po gradbiščih, pa je bil napovedan odvoz, nisem razmišljal, ali bom daroval kri petič ali petdesetič in niti komu in zakaj. Če zdravstveni domovi ali bol-

nišnice organizirajo akcijo odvzema krvi, to zame pomeni, da jo potrebujejo. Za človeka, ki je morda v življenjski nevarnosti. To, vidi-te, je tisto, kar me vselej zdrabi. Saj smo vsi ljudje in nikomur več se po žilah ne pretaka »modra tekočina«. Danes si morda na vrsti ti, jutri jaz! Pomoč pa mora biti hipna. Razlikujemo se samo po krvnih skupinah in Rh faktorjih.»

Danes 51-letni Jože Tomše, doma iz Oplotnice, ki ima že dva odrasla otroka in ženo, ki je prav tako zaposlena, na srečo še nikoli ni potreboval krvi neznanega darovalca. »Morda pa jo bom že jutri, ali pojutrišnjem, ali pa kdo mojih. Ampak res, pravi

V počastitev 30-letnice prostovoljnega, brezplačnega, anonimnega krvodajalstva je bil včeraj v Slovenskih Konjicah posvet o organiziranju krvodajalstva, v soboto popoldne ob 17. uri pa bo v domu kulture prireditev s podelitvijo priznanj in kulturnim programom v počastitev 30-letnice krvodajalstva.

krvodajalec ne daje krvi zato, da bi mu bila nekoč povrnjena. Spominjam se, da je pred leti prišel klic v sili iz mariborske bolnišnice. Takoj sem bil tam. Slo je za življenje otroka! Potem je bil občutek še toliko bolj prijeten.»

MATEJA PODJED

Srečanje starejših krajanov v KS Griže

Te dni je krajevna organizacija Rdečega križa v Grižah organizirala v njihovi krajevni skupnosti srečanje starejših občanov. Zbralo se jih je preko sto, prišli pa so iz Zagrebena, Podmrzlice, Zahoma in še iz bolj oddaljenih krajev.

Zbranim starejšim občanom je k prazniku ob Dnevu republike čestital predstavnik krajevne skupnosti Griže, za kulturni program pa so poskrbeli pomladkarji RK na osnovni šoli Nade Cilenshek ter mladinci.

Predsednica krajevne organizacije RK Hilda Premik je posebej čestitala Mariji in Francu Jezovniku iz Griž, ki sta letos praznovala zlato poroko. Ker se zaradi bolezni srečanja nista udeležila, ju je obiskala delegacija na domu ter jima izročila darilo.

Za veselo razpoloženje je poskrbel Starkeljev Martin, ki je s svojo frajtonarico igral domače viže, ob katerih so se starejši občani iz KS Griže zavrteli pozno v noč.

alpos

Po sklepu komisije za delovna razmerja

DELOVNE SKUPNOSTI SKUPNIH SLUŽB

z dne 22. 11. 1983

OBJAVLJAMO

prosta dela in naloge

OPRAVLJANJE VRATARSKO-ČUVAJSKIH DEL

Pogoji:

1. Vratar čuvaj s tečajem o zavarovanju podjetja in požarne varnosti
2. Eno leto delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah

Delo se združuje za nedoločen čas.

Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8. dneh po objavi priporočeno na naslov:

Tovarna kovinskih izdelkov in opreme »ALPOS« Šentjur pri Celju, Ulica Leona Dobrotaška 2.

Kandidate bomo o izidu izbire obvestili v 30. dneh po končanem zbiranju prijav.

TTG CELJE

9. in 10. decembra ob 20.30 gostuje na GRIČKU

profesor pantomime

ANDRES VALDES

2. decembra ogled svetovnega pokala v Kranjski gori

31. 12. S SILVESTRSKIM VLAKOM V NOVO LETO

KUPON

Prijavljam se za tradicionalni decembrski izlet v PREKMURJE 10. in 11. decembra

Ime in priimek _____

Naslov _____

Kupon je vreden 200 din

Tudi cene dvigajo temperaturo

Nadaljevanje s I. strani

O ogrevanju stanovanj v Zalcu smo zadnje čase veliko pisali in govorili predvsem zaradi nove kotlovnice. Z ogrevanjem stanovanj, ki so priključena na staro kotlovnico ni bilo posebnih težav. Zato pa so bile toliko večje s tistimi objekti, ki so priključeni na novo kotlovnico. Ta namreč še ni tehnično prevzeta, kar je povzročilo celo vrsto problemov. Komunalnemu podjetju Zalec niso hoteli potrditi cene za ogrevanje, tako da so ti za nekaj dni celo prenehali ogrevati, čeprav je bila kotlovnica v poizkusnem obratovanju. Sele arbitražna komisija je nakazala rešitev tega problema. Stroške zagonskega in poizkusnega obratovanja bodo odšteli od predračunskih stroškov ogrevanja za to sezono. Tako bo prvotno izračunana cena ogrevanja nekoliko nižja in verjetno sprejemljiva za kurilni odbor Komunalno podjetje Zalec je namreč izračunalo, da naj bi bila cena ogrevanja za novo kotlovnico 48,30 za kvadratni

meter, kar je precej več kot v stari kotlovnici, kjer je 37,80 din.

V občini Šmarje pri Jelšah se grejejo zelo poceni, pa drago hkrati. Najceneje, za 21 dinarjev na kvadratni meter, v blokih v Šmarju, kjer kurijo na trdo gorivo. V Rogatcu se na trdo gorivo grejejo za 25 dinarjev, v Šmarju, kjer grejejo s tekočim gorivom, stane kvadratni meter ogrevanja 39,80 dinarjev, v Podčetrtku pa 40 dinarjev. Najdražja je kurjava iz kotlovnice v novi stanovanjski soseski v Rogški Slatini. Cena ogrevanja kvadratnega metra stanovanjske površine je 54 dinarjev, v tem znesku pa je všteta še amortizacija kotlovnice.

V konjski občini, kjer se občani grejejo iz petih kotlovnice, plačujejo na kvadratni meter stanovanjske površine različne zneske. Najbolj »vroče« je verjetno Ločanom, kjer je cena na kvadratni meter 57 din, v Slovenskih Konjicah 36 din, v Zrečah so verjetno najbolj zadovoljni, saj plačajo na kvadratni meter ogrevanega stanovanja 23 din.

Tudi v Laškem niso poenotene cene kurjave. Cene na kvadratni meter pa je odvisna predvsem od vrste kuriva. Tam kjer kurijo na olje se cena giblje od 37,50 dinarjev na kvadratni meter do 45,00 dinarjev. Tako ceno plačujejo v vojaških blokih v Rimskih toplicah in Radečah. Kljub tako visoki ceni pa ne morejo zagotoviti dovolj topla stanovanja, saj na vseh koncih varčujejo. Zato se stanovalci pogosto pritožujejo.

Nekoliko ceneje je kurjava v novih blokih v Debru, kjer kurijo na premog. Cena je 24 dinarjev na kvadratni meter. Vendar je zato kurjač nekoliko dražji. Tako, da v končnem izračunu, tudi tu ne plačujejo bistveno manj za gretje, so

nam povedali na stanovanjski skupnosti v Laškem. Vseeno so se v Laškem odločili, da bodo v bodoče nove bloke gradili tako, da bodo kurili na premog.

Lani so na trdo gorivo prešli stanovalci bloka na Zdraviliški 1, v Laškem. Pri preureditvi kotlovnice so s sredstvi in s prostovoljnim delom sodelovali sami stanovalci ter stanovanjska skupnost.

Kot kaže, v občini Mozirje to zimo ne bo zeblo nikogar. Seveda le, če bo oskrba, predvsem z naftnimi derivati, zadovoljiva. Oskrba s premogom in drvmi je bila namreč dobra.

V okviru energetske bilance in študije o ogrevanju celotne Gornje Savinjske doline, ki jo pripravljajo pri Komiteju za gospodarstvo in planiranje, naj bi v prihodnje še več kurilnic, kjer kurijo z naftnimi derivati, preusmerili na trda goriva. Svoje načrte imajo tudi v Nazarjah, kjer so v delovni organizaciji Glin pripravili projekt za izkoriščanje lesnih odpadkov. S tem gorivom ne bi ogrevali le delovne organizacije, temveč velik del Nazarja. Podobne načrte imajo v Gornjem gradu, tudi na Ljubnem.

Cena ogrevanja za m² se giblje od 31-55 dinarjev, kar je seveda drago. Prav zaradi tega so se v nekaterih stanovanjskih soseskah (npr. Nazarje) stanovalci dogovorili za drugačen režim kurjenja. S kurilno sezono so pričeli zelo pozno, dnevno kurijo le 9-10 ur, s kurjenjem pa bodo zaključili že sredi marca.

Milan Tepej, direktor Tozid Toplotna oskrba v VEKOS Titovo Velenje: »V začetku letošnje kurilne sezone, ki je domala vsa vezana na toplovodno ogrevanje, je bilo nekaj težav zaradi nepripravljenih instalacij. Kljub temu smo pov-

sod začeli pravočasno z ogrevanjem in sicer pred 22. oktobrom, kot imamo določeno. Največji problem so cene, saj stane megavatna ura za široko potrošnjo (stanovanja v blokih) 547 dinarjev ali 13,65 na m², pri družinskih hišah pa 19,00 din na m². V industriji je megavatna ura 930,50 dinarjev. Največji problem je zaostajanje naše cene za ekonomsko, saj energijo kupujemo v TE Šoštanj. Kmalu se bo zgodilo, da bomo TEŠ več plačevali kot sami zaslužili. Delamo na tem, da naše cene spremenimo in preidemo na ekonomsko ceno, vendar se bojim, da bo takrat boleče.

V sentjurski občini, kjer sedem kurilnic ogreva kakih 420 družbenih stanovanj v Sentjurju, Slivnici, Dramljah in na Planini, se cene ogrevanja kvadratnega metra stanovanjske površine gibajo od 30 do 45 dinarjev. Na stanovanjski skupnosti so povedali, da imajo zaradi predlaganih cen nekoliko težav na Planini, kjer se stanovalci pritožujejo, da plačujejo predrago ogrevanje. Sicer pa večjih tehničnih problemov zaradi ogrevanja nimajo, nekaj težav je bilo le pri zagonu nove kurilnice v Sentjurju, ki pa so jih sproti odpravljali.

Center zabavnega dogajanja v Celju

Uspelo prireditve v Golovcu

Dvorana Golovec je bila minul vikend zares center zabavnega in družbenega dogajanja v Celju, saj je prireditve Evropa pleše, Brazde vzdržljivosti, koncert Marijana Smodeta in disco klub obiskalo okoli 10 tisoč občanov.

Vsak prireditelj bi želel tako povpraševanje po vstopnicah, kot je to bilo za prireditev Evropa pleše. V enem samem popoldnevu so namreč prodali 800 vstopnic. Tako so morali dogovoriti še eno predstavo in ker je bilo zanimanje še vedno veliko, so iz Ljubljane pripeljali posebne tribune, s katerimi so povečali zmogljivost dvorane še za 500 sedežev.

Sama prireditev je tako potekala v izrednem vzdušju, ki ga je mogoče nekoliko motila preveč rutinska izvedba.

Zaključek pete akcije RTV Ljubljana Brazde vzdržljivosti

je bil v dvorani Golovec in po besedah organizatorjev bo verjetno tudi prihodnje leto. Celotna prireditev je bila namreč zelo lepo pripravljena in -kaveljci ter korenine- so odhajali domov šele proti jutru. Ob zvokih ansamblov Vita Mužaniča in Novi Lapos ter bolj ali manj posrečenih domislicah in razgibalnih vajah Mita Trefalta so podelili kar 406 priznaja za dobro telesno pripravljenost.

Slovenski muzikant, kot se je na novi plošči poimenoval Marijan Smode je edini, ki ni imel obiska kot bi ga pričakovali. Le okoli 300 ljubiteljev njegove glasbe ga je prišlo poslušat v avlo dvorane Golovec in po toplim sprejemu bi lahko rekli, da so to bili zares njegovi najbolj zvesti oboževalci. Koncert je izzvenel v stilu Smodetovih skladb in verjetno so tudi take prireditve potrebne.

F. P.

Za praznik kanalizacija v Škofji vasi

Letošnji praznik republike bodo v krajevni skupnosti Škofja vas proslavili z novo delovno zmago, saj bodo dokončali ureditev kanalizacije za vse naselje.

S pripravami so začeli leta 1979, ko so izvedli krajevni samoprispevek, naslednje leto so nadaljevali z zbiranjem ustrezne dokumentacije.

Po besedah člana režijskega odbora za izgradnjo kanalizacije v Škofji vasi Ivana Klokočevnika so naši dobrega izvajalca del in sicer zasebnika Zijada Kojundžića z njegovo ekipo. Tako so dosegli, da bo vse skupaj stalo devet milijonov 550 tisoč din, od tega pa bodo dobili od samoprispevka tri milijone, iz sredstev tozid 600 tisoč in od občinske samoupravne interesne skupnosti štiri milijone. Za priključke naj bi Občinska komunalna skupnost Celje prispe-

vala milijon dinarjev, razliko 950 tisoč dinarjev pa bi pokrili krajani s prostovoljnim delom. Lepo je, da so se krajani tudi odrekli odškodnini, ki bi jo lahko dobili za uničen ali razkopan prostor, kjer so napeljevali cevi za kanalizacijo.

Vso kanalizacijsko omrežje bo v končni fazi dolgo 3,5 km, razveseljivo pa je, da so pri tem zajeli že tudi novo naselje. Celotna kanalizacija bo speljana v čistilno napravo v Škofji loki.

Ob letošnjem prazniku bodo v Škofji vasi pri Celju poleg urejene kanalizacije dobili tudi obnovljeno avtomatsko strelišče za zračno orožje, kjer so tudi vložili veliko samostojnega dela. Strelišče bo prebivalcem vsekakor koristilo, saj imajo eno izmed najbolj delovnih strelskih družin v celjski občini.

T. VRABL

1948 35 let 1983

prodajalna
Tomšičev trg 2

KOVINOTEHNA

VSEM OBČANOM
IN DELOVNIM LJUDEM
ISKRENE ČESTITKE
OB DNEVU REPUBLIKE

29. NOVEMBER

V silose Merxove mlinsko-predelovalne industrije je mogoče spraviti 20.000 ton zrnja krušnih žit, to pa tudi zadostuje za preskrbo prebivalstva z moki in kruhom.

Blagovni promet ostaja težišče dejavnosti sozda Merx. Na posnetku pa je sodobni trgovski center v Slovenskih Konjicah.

Preskrba in proizvodnja hrane temeljni usmeritvi sozda Merx

SOZD Merx pomeni 75 odstotkov dejavnosti blagovnega prometa, več kot 20 odstotkov kmetijstva in predelovalne industrije, v ostalem deležu celovite dejavnosti sozda pa obetajoče programe ponujata gostinstvo in turizem.

Začetki sestavljene organizacije združenega dela sežejo komaj tri leta nazaj, zato je tem bolj spodbudno ugotoviti vidne uspehe v tako kratkem obdobju. Od sedanjih 110.000 kvadratnih metrov prodajnih površin je bil dobesedno del ustvarjen v tem obdobju. Občuten napredek je sozd dosegel pri pridelavi in proizvodnji hrane, še posebno v živinoreji, pri proizvodnji jaje in mleka, vina, sadja in nekaterih drugih prehrabnih izdelkov. Gostinsko-turistična dejavnost v sozdu Merx sicer še ne predstavlja večjega deleža celovite dejavnosti sozda, vendar razpolagajo že z dvanaestimi hotelskimi objekti, petindvajsetimi restavracijami in več kot petdesetimi ostalimi gostinsko-turističnimi objekti. Še bolj obetavni pa so načrti in dolgoročno naravnani programi razvoja gostinstva, turizma in v njegovem okviru tudi zdraviliškega turizma.

Kljub zaostrenim pogojem gospodarjenja solidna preskrba

SOZD Merx je glavni preskrbovalec širšega celjskega območja in tudi koroškega, s prehrabnimi proizvodi. Da bi to svojo odgovorno nalogo čim bolje opravili, so pravočasno spoznali, da je to mogoče le tako, da se temeljito lotijo sovlaganja, dohodkovnega povezovanja in drugih aktivnosti. S tem povezana je bila učvrstitev marketinga, finančne politike, skupno načrtovanje v sozdu in predvsem preiščena razvojno-investicijska dejavnost.

Merc bo tudi pri načrtovanju dela in različnih dejavnosti obdržal na svoji strateški prednostni listi nadaljnji razvoj blagovnega

prometa, še posebno zahtevne programe pa načrtuje za proizvodnjo hrane in za področje gostinstva in turizma. V SOZD Merx so namreč prepričani, da bi ob svoji velikosti že sedaj lahko več prispevali za razvoj teh dejavnosti.

V obdobju 1981 do 1983 so v sozdu Merx uresničili investicijska vlaganja v vrednosti 1.396.062.000 dinarjev, v teku pa so naložbe, ki presegajo vrednost 600 milijonov dinarjev. Pa panogah so naložbe razdeljena takole: za kmetijstvo 702.649.000, za potrebe mesno-predelovalne industrije 111.903.000, v blagovnem prometu 521.121.000 in v gostinsko-turistični dejavnosti 60.389.000.

V prizadevanjih za več hrane na domačih zemljiščih je sozd veliko sredstev namenil tudi za melioracije ter na ta način pridobil preko 400 hektarov novih zemljišč.

Sovlaganja in dolgoročni sporazumi so garancija za uspeh

Tega se v sozdu Merx dobro zavedajo in takšna usmeritev je že do sedaj dala dobre rezultate. Povezovanje s proizvodnimi in trgovskimi sistemi sega preko republiških meja.

V republiki Sloveniji so dobro sodelovane razvili predvsem z ABC Pomurko, Hme-zadom, Mercatorjem, Emono, Timo, Kovi-notehno, Ero iz Titovega Velenja in še z drugimi. Z večino teh organizacij oziroma sistemov so podpisani dolgoročni samoupravni sporazumi o poslovnem sodelovanju. Enako pa velja tudi za sisteme izven Slovenije, predvsem v Vojvodini in na Hrvaškem. Še najbolj konkretne in hkrati dolgoročno naravnane poslovne vezi so sklenili s Kombinatom Sombor, s Kanjižo, Osije-

V sozdu Merx združuje svoje delo 6.000 delavcev z naslednjo kvalifikacijsko sestavo: nekvalificiranih in priučenih je 1.560, največ je kvalificiranih in visokokvalificiranih, in sicer 3.408, s profilom tehnik je 838 delavcev, z višjo izobrazbo 118 delavcev, z visoko izobrazbo 47 delavcev, 1 delavec pa ima magisterij.

V štipendijskem razmerju je 350 udeležencev različnih vrst izobraževanja. Največ jih je na srednji stopnji - 333, na višji in visoki pa še 17.

V skupnem prihodu SOZD Merx je blagovni promet udeležen s 70,71 odstotka, kmetijstvo z živilsko predelovalno industrijo s 24,17, gostinstvo in turizem pa s 5,12 odstotka. V skupnem dohodu se delež omenjenih temeljnih dejavnosti v sozdu spremeni: blagovni promet 58,59 odstotka, kmetijstvo z živilsko predelovalno industrijo 26,59 in gostinstvo s turizmom 14,82 odstotka. Zelo podobni so deleži temeljnih dejavnosti pri ustvarjenem čistem prihodu, medtem ko so deleži v skupni akumulaciji naslednji: na blagovni promet odpade 62,03 odstotka, na kmetijstvo in živilsko predelovalno industrijo 28,38 odstotka in na gostinstvo s turizmom 9,59 odstotka.

kom, Kombinatom Belje, Orahovico in Geveljico.

Na te poslovne povezave so v sozdu ne brez razloga ponosni, ob tem pa so naleteli na razumevanje LB, Splošne banke in regijskega sklada za pospeševanje proizvodnje hrane in preskrbo prebivalstva v občinah celjskega območja.

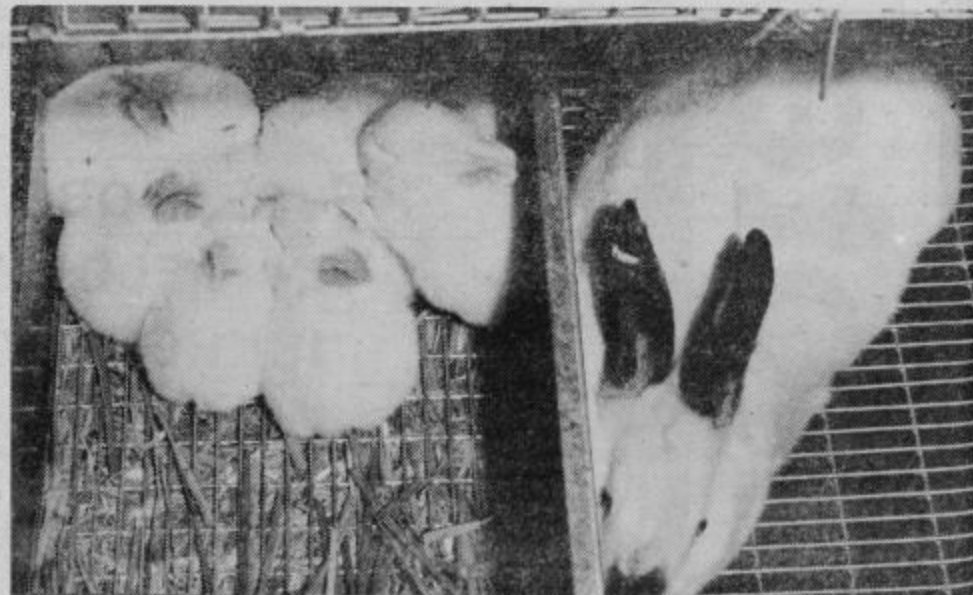
Zamrznjene marže v blagovnem prometu ob hkratnem upadanju kupne moči prebivalstva so gotovo zavrele nekatere načrte, ki bi znatno izboljšale in približale solidno trgovsko ponudbo prebivalstvu.

Kljub vsemu so izboljševali delovne pogoje zaposlenih, veliko naredili za socialno varnost zaposlenih v delovnih organizacijah sozda, vendar bo potrebno še veliko narediti prav pri vprašanih družbene prehrane in standarda, za učinkovitejšo reševanje stanovanjskih problemov in podobno.

Dejstvo je, da je v sozdu Merx več kot polovica zaposlenih žena, pa tudi delež mladih je zelo velik. Tu gre torej tudi za mnoga specifična vprašanja, povezana z delovnim časom, varstvom otrok in aktivnosti na tem področju bodo morale biti tudi v sozdu Merx večje in učinkovitejše.

Dobrna s 350-letno bogato turistično in zdraviliško tradicijo predstavlja jedro gostinsko-turistične dejavnosti sozda Merx.

Kunčereja predstavlja povsem nov program, ne samo na celjskem območju, ampak tudi širše.

SESTAVLJENA
ORGANIZACIJA
ZDRUŽENEGA DELA

MERX
CELJE

KMETIJSTVO,
INDUSTRIJA,
TRGOVINA,
GOSTINSTVO,
TURIZEM

CINKARNA CELJEISKRENE
ČESTITKE
OBČANOM
ZA**DAN
REPUBLIKE****Delovnim ljudem in občanom
občine Celje čestitajo
ob Dnevu republike****SKUPŠČINA OBČINE CELJE
IZVRŠNI SVET OBČINE CELJE
OBČINSKA KONFERENCA SZDL
CELJE
OBČINSKI SVET ZSS CELJE
OBČINSKA KONFERENCA ZKS
CELJE
OBČINSKA KONFERENCA ZSMS
CELJE
OBČINSKI ODBOR ZZB NOV CELJE****Od vrvic do trakov in mrež****Pestra ponudba in proizvodnja celjske DO Vrvica**

Obiskali smo majhno toda poslovno uspešno organizacijo združenega dela »VRVICA« Celje, ter zastavili nekaj vprašanj direktorju Franju Končanu.

»VRVICA« Celje je bila ustanovljena l. 1953. Kateri so bili prvi izdelki vaše DO?

Prvotni izdelki naše DO so bile tapetniške vrvice različnih dimenzij ter keper trakovi.

Takratna VRVICA je imela sedež v nekdanjih prostorih Libele na Mariborski cesti, zaposlenih pa je bilo samo 16 delavcev, ki so ustvarili 70 (starih) milijonov bruto prometa. Zaradi razširitve proizvodnih zmogljivosti, smo najemali razne prostore v celjski občini, proizvodnja širšega asortimana posameznih izdelkov pa je nastajala v zelo težkih delovnih pogojih. Težave dislociranih delavnic so pogojevali odločitve za izgradnjo novih proizvodnih prostorov, ki smo jih pričeli graditi l. 1973 (skladišče, razdeljalnico hrane ter upravni prostori).

Od ustanovitve je minilo že 30 let. Spremenila se je tehnologija in razširila se je proizvodnja. Kateri novi izdelki so to?

DO »VRVICA« je v začetku s svojimi proizvodi oskrbovala le trgovine in

delno proizvodnjo kot repro material. V l. 1971 smo prešli na proizvodnjo artiklov repro materiala, ki je zajela 95%, ostalo pa smo namenjali široki potrošnji. V svojem programu oskrbujemo težko in lahko konfekcijo, čevljarstvo industrijo, lesno oz. pohištveno industrijo, program za pogrebno opremo, zeleni program (kmetijstvo) ter prehransko industrijo.

Opazili smo, da imate nove stroje za izdelavo tkanih trakov. Od kod ste jih uvozili?

Stroje smo uvozili iz SSSR, kupljeni pa so bili kot nadomestilo izrabljenih strojev iz zapadnega tržišča, le-te pa zaradi pomanjkanja deviznih sredstev ne moremo ponovno nabaviti. Novi stroji iz SSSR so popolno nova tehnologija.

Nekatere artikle izdelujete predvsem po naročilu. Kateri izdelki so to in katero tržišče pokrivete z njimi?

Po naročilu izdelujemo tkane in pletene elastične in neelastične trakove, vse vrste vrvic, mreže za embalaranje sadja, zelenjave in sadik, vrvico za ograditev pašnikov preko

električnega pastirja, razne dekorativne trakove in okraske, smo pa tudi edini proizvajalci obtežilne vrvice za zavese v SFRJ, le-ta pa je namenjena za vgraditev v zavese, ki so namenjene predvsem za izvoz.

S svojimi proizvodi pokrivamo vsa tržišča v SFRJ, v kolikor pa bo mogoče bomo proizvodnjo še razširili.

Vsaka DO se srečuje z določenimi problemi in verjetno jih imate tudi vi. Kateri so to in kako jih premostite?

Največji problem za našo dejavnost je strojna oprema in rezervni deli ter repro material. Zaradi raznolike proizvodnje potrebujemo veliko število raznovrstnih surovin (prej), ki pa jih moramo devizno pokrivati.

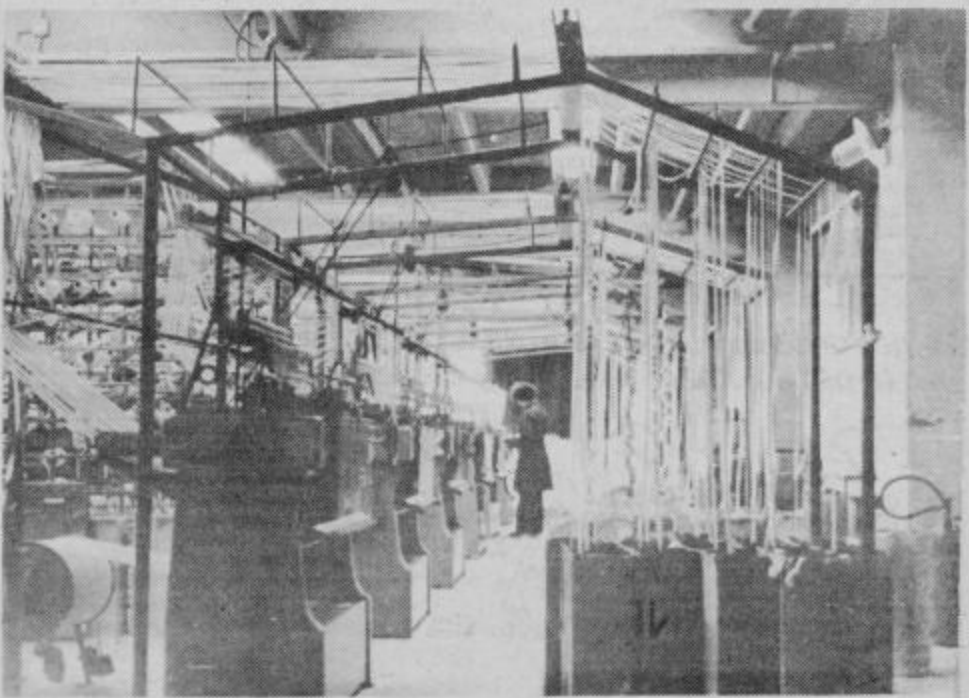
Koliko je trenutno število zaposlenih in kakšne probleme imate s kadrovanjem?

Zaposlenih imamo 58 delavcev, pretežno ženske. Specifičnost proizvodnega dela nam nalaga, da v obliki dodatnega izobraževanja organiziramo tečaje za pridobitev delovno usposobljenosti.

In še zadnje vprašanje.

Kako načrtujete delo v prihodnje?

Želja zaposlenih za prihodnost je, da bi obstoječi strojni park zamenjali z novim, sodobnejšim, saj bi ta zagotavljal večjo produktivnost, raznolikost in možnost osvojitve širših in zahtevnejših proizvodnih programov. Želeli bi postaviti tudi novo proizvodno halo, s katero bi rešili tehnološki proizvodni proces tako, da ne bi bilo nedovršene proizvodnje v našem tehnološkem procesu.

Ob Dnevu republike pa iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom.

Sentjurski vinogradniki v Slovenskih goricah

K izobraževanju vinogradnikov spadajo tudi ogledi sodobno urejenih vinogradniških površin in tehnično izpopolnjenih vinskih kleti. Največ tovrstnih možnosti imajo v Slovenskih goricah, zato je vinogradniško sadjarško društvo iz Sentjurja za svoje člane organiziralo izlet v klet vinogradniškega kombinata Lutomer.

Tam so nam nazorno razložili potek sprejemanja, tehtanja, merjenja sladkorne stopnje in ocenitve kakovosti grozdja ter pokazali celotno mehanizirano predelavo grozdja v most. V najgloblji etaži, 17 metrov pod zemljo, smo občudovali velikanske trebušaste hrastove sode in ogromne steklene ter kovinske cisterne, vse polne z letošnjim odličnim vinskim pridelkom. Seznanjeni smo bili s strokovnim »šolanjem« mladega vina, ki je za kvaliteto odločilnega pomena. Ob degustaciji vrhunskih vin smo se seznanili s sodobnim vinskim izborom belih vin podravskega vinorodnega okoliša.

Ogledali smo si še Jeruzalemske gorice, kjer smo občudovali velikanske terasaste površine vinogradov. Zanimivo je bilo tudi v ptujski vinoteki, eni najstarejših in največjih v naši domovini, kjer hranijo ustekleničena vina iz razdobja zadnjih 60 let. Za nekatere pa je bilo najbolj zanimivo v 300 let stari Černetovi zidanici v Framu.

ERNEST REČNIK

Živino na Hrvaškem bolje plačajo

A niso le vprašanja cen tista, ki tarejo napredna kmetijca na Dolgi gori pri Ponikvi

Ko sem na Dolgi gori pri Ponikvi iskal kakšno usmerjeno kmetijo, so mi rekli, k Žnidarju ali pa Verbovsku pojdi, saj je vseeno. Pa sem šel kar k obema in vtise z obeh obiskov strnil v en zapis. Veliko skupnega namreč družijo oba največja kmeta v tem kraju. Vsak na svojem hribočku sicer, a oba imata veliko zemlje, veliko gozda, pa vsak tudi nekaj vinograda, s trsom, ki ga je bilo letos veselje gledati. Poleg usmerjene proizvodnje pa imata še nekaj skup-

nega, veliko sta imela kot napredna kmeta povedati o današnjih kmetijskih težavah.

Prvi, Ivan Žnidar, z ženo Hermino nadaljuje tradicijo očetovega dobrega kmetovanja. V preurejenem hlevu imata stalno 35-40 glav živine, od tega nekako polovico mlečnic. Ravno dovolj, da oddajata letno 45-50.000 litrov mleka. Tudi s pospeševalci iz kombinata v Sentjurju sta zadovoljna, redno so jih v času preusmeritve obiskovali. Sicer pa, brez znanja

ni napredka v kmetijstvu, meni Ivan Žnidar, zato njegov sin hodi v kmetijsko šolo: »Če upoštevaš navodila, če spremljaš nova pota v kmetijstvu, je vse v redu. Vendar je temu danes vse težje slediti. Vse se draži, najbolj gnojila, krmila, tisto, s čimer naj bi proizvedli več. Po drugi strani ne priznajo dosežene količine tolsče v mleku, in imaš ob dragi proizvodnji še manj interesa pridelati več mleka.« je dejal Ivan Žnidar in ob tem razmišljal, da se v sedanjih raz-

merah nihče več ne more privoščiti preusmeritve. Pa bi morali vsem omogočiti, da za trg pridelajo več. Tako pa ni rezervnih delov, ni gum za traktorje, za pot do bencinske črpalke porabiš več nafte, kot jo tam dobiš.

Kritično razmišlja tudi Alojz Vrbovšek, ki z mamo in ženo Silvo redi pitance. Tudi za mleko imajo nekaj krav, a glavna proizvodnja so pitanci za kombinat. Alojz je torej kooperant, vendar po pogovoru sodeč, ni posebno zadovoljen. »Do sedaj je bilo v kmetijstvu tako narejeno, da se ti je račun izšel, če si več pridelal. Sedaj pa, tako pri pitancih kot mleku, ni več prave vzpodbude, da bi se posebno trudili. Gnoja se ne splača kupovati, tudi vse ostalo se je podražilo, meso tri ali štirikrat, pitanci niti enkrat. Včasih niso kmetje nikamor hodili, malo so vedeli, danes pa imamo časnike, radio, televizijo, in ko tako vidimo pod kako različnimi pogoji kmetujemo v naši državi, se ni treba čuditi, da gre živina na Hrvaško. Moja sicer ne, ker sem kooperant, a druga zagotovo gre, saj konec koncev vsak dela, da nekaj zasluži. Bolj se nam splača kupovati koruzo od hrvaškega kmeta, ki zraven zaračuna prevoz, saj je ta koruza cenejša, kakor če bi jo pridelali doma. Pitance kupujejo pri nas Hrvati dražje, meso v njihovih mesnicah je cenejše. Naši dajo za pitance manj, a meso v naših mesnicah je dražje kot na Hrva-

Alojz Vrbovšek

Hermina in Ivan Žnidar ob svoji čredi

škem. Sam nimam nič proti sistemu, rad kmetujem, ne gre nam slabo, a tako kakor delamo, ni prav. Se vedno nisimo dovolj nagradjeni. Nikakršnih možnosti nimamo, da bi tudi naša živina lahko bila namenjena za izvoz, s čimer bi dosegli višjo ceno. Enakovrednejše bi se počutili, če bi nam v kombinatu to omogočili, pa še marsikoga, ki prodaja na Hrvaško, bi zraven pritegnili,« je zaključil Alojz Vrbovšek.

Tako razmišljata oba sosedata, ki znata kmetovati, kar dokazujejo številna priznanja. Res da delo ni več tako naporno, kot včasih, ko ni bilo mehanizacije, a kljub temu ga nikoli ne zmanjka.

RI

Gospodarno kmetovanje

Piše Franc Potočnik, dipl. kmet. inž.

Dnevne potrebe govedi po hranilih

Pri izračunavanju krmilnih obrokov za govedo moramo poznati hranilno vrednost posameznih krmil, o kateri smo že pisali v prejšnjih nadaljevanjih in potrebe posameznih živali po hranilnih snoveh, ki si jih oglejmo danes.

Krava porabi zaužite hranilne snovi za vzdrževanje in produkcijo mleka. Vzdrževalna krma je odvisna od teže živali, produkcijska pa od količine in kakovosti mleka, ki ga krava daje.

Za vzdrževanje potrebuje:

	škrobnih enot (SE)	gramov potr. sur. (PBS)
500 kilogramov težka krava	2830	285
550 kilogramov težka krava	3000	300
600 kilogramov težka krava	3300	320
in za proizvodnjo 1 kilograma mleka:		
s 3,0% masti	225	50
s 3,5% masti	250	55
s 4,0% masti	275	60

Pri pitanju govedu se zaužita krma prav tako porablja za vzdrževanje in produkcijo oziroma prirast. Dnevne potrebe po hranilnih snoveh pri pitancih lahko približno ocenimo po naslednjem obrazcu:

Dnevne potrebe (SE): = živa teža (kg) × 10 + 600

Primer: Dnevni obrok za 300 kilogramov težkega pitanca mora vsebovati 300 × 10 + 600 = 3600 SE

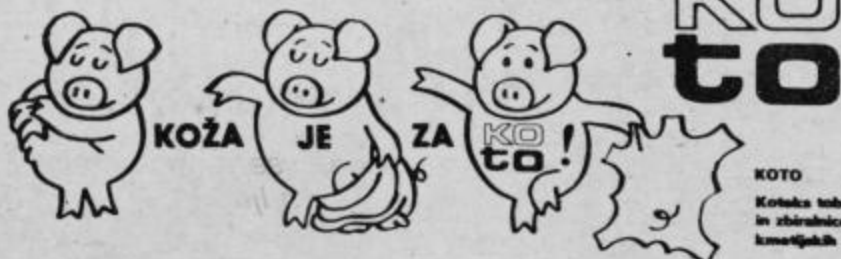
Seveda pa dnevne potrebe po hranilnih snoveh niso odvisne le od teže pitanca, ampak tudi od intenzivnosti pitanja oziroma dnevnega prirasta, zato je obrok lahko tudi bogatejši ali pa siromašnejši od navedenih normativov.

Pri pitanju je prav tako kot pri pridelavi mleka pomemben delež beljakovin v obroku, ki se spreminja glede na težo in starost živali. Na začetku pitanja pri teži 100 do 200 kilogramov mora znašati beljakovinsko razmerje okoli 1:5 (1 g PSB/5 SE), proti koncu pitanja pri teži 500 do 600 kilogramov pa je to razmerje že lahko okoli 1:6,5 (1 g PSB/6,5 SE).

ISKRENO ČESTITAMO
POSLOVNIM PARTNERJEM
IN
DELOVNIM LJUDEM
OB DNEVU REPUBLIKE

ODKUPUJEMO SVINJSKE KOŽE PO 80 DIN ZA KG
TER OSTALE KOŽE PO UGODNIH CENAH

KOTO
Kotaka toben
in zbirnice
kmetijskih razredov

Junaki Gaurishankarja spet doma

Čeprav ju ni nihče omenil ob povratku z zavzetega Gaurishankarja se spominjam besed vodje prve in upamo, da ne zadnje celjske alpinistične odprave Slavka Cankarja, ko je pred dobrim letom in pol na Radiu Celje povedal, kam segajo začetki želja, da bi Celjani, združeni v enem najboljših alpinističnih odsekov pri nas, samostojno zavzeli enega izmed izvirajočih vršcev v daljni Himalaji.

To sta bila najprej Fedor Gradišnik in za njim prvi celjski Himalajec Ciril Debeljak-Cic. Skupina enajstih članov je s trdim delom pri urejevanju vsega potrebnega za dolgo pot in z dobro fizično pripravljenostjo ter velikimi alpinističnimi izkušnjami uspela izpolniti njuno zamisel in željo, dolgo skoraj že trideset let.

Na letališču v Zagrebu je bilo v soboto, 19. novembra, ko se je odprava vrnila po 68 dneh, prijetno in zadovoljno za vse. Avion francoske letalske družbe je pristal točno kot »švicarska ura«. Izstopile so tri slovenske alpinistične odprave, med njimi tudi celjska. Po opravljenih carinskih dolžnostih se je v predverju za mednarodni promet začelo objemanje, poljubljanje, stiskanje rok, solze. Vse je pozdravil tudi predsednik Občinske konference SZDL Celje Drago Medved, prisotni pa so bili tudi podpredsednik IS občine Celje Janko Poklič, podpredsednik TKS Slovenije Bojan Planinšek, predsednik Planinskega društva Celje Dušan Gradišnik, Novi tednik in Radio Celje, matere, dekleta, žene, otroci, prijatelji, znanci, planinci, ljubitelji in spoštovalci gora.

V gore hodim, ker se jih bojim; zmaga nad strahom je ena od največjih želja človeka.
(Walter Bonatti)

Bojan Šrot, eden izmed petih, ki se je v prvi navezi povzpela na vrh zelenega cilja »svete gore« Gaurishankarja je po opisu poti tiho, v prisotnosti mame Neže, rekel: »Zdaj je sveta gora Gaurishankar doma.«

Alpinisti ob povratku

Jože Zupan iz Rimskih topic, sicer pa član AO pri Planinskem društvu Celje, je bil že štirikrat v gorah Himalaje. Dvakrat s slovensko oz. zvezno ekipo, enkrat pa v predpripravi za letošnjo celjsko ekspedicijo:

»Vse prej dobljene izkušnje v drugih, zlasti pa himalajskih gorstvih so mi koristile. Prenašal sem jih na tiste, ki so tam bili prvič. Če se mi je to posrečilo, bomo zdaj ob povratku ocenili. Ker pa smo prišli na vrh, smo verjetno uspeli.«

Bojan Šrot je prišel poleg Slavka Cankarja in Smiljana Smodiša na vrh Gaurishankarja v prvi navezi: »Rečem lahko samo to, da se vse hudo vedno pozabi, lepo pa ostane. Trezno gledam na stvari in upam, da jih bomo v takšni ali morda drugačni obliki še kdaj ponovili. Saj smo še mladi in zaljubljeni v gore.«

Slavko Cankar, zaposlen v Cinkarni, vodja odprave: »Najtežje je bilo pod vrhom, ko smo spali v snežni koči in napeljevali vrvi proti vrhu. Nanj sta najprej stopila Smodiš in Šrot, jaz kakšno uro za njima. Strašno je pihalo, mrz je bil in na gori smo ostali samo kakšnih deset minut. Nekaj posnetkov smo napravili in se vrnili.«

Srečko Šrot, novinar NT-RC: »Zmanjkovalo je papirja, toliko sem pisal. Najvišja

pagumnih fantov še bolj spoštljiv. Pri tem pa je pomembno to, da jim nič ni bilo »servirano« na mizo. Skoraj dobesedno so morali narediti vse sami. To pa njihov uspeh še povečuje.«

Marjan Leban, referent za športno rekreacijo v Cinkarni: »Vsi smo navdušeni nad njimi in v ponedeljek, 21. novembra, smo za vse člane ekspedicije v Himalajo, pripravili na pobudo naših športnikov delavcev in članov planinske sekcije sprejem, ki so se ga udeležili tudi člani KPO. V krajšem programu so nastopili mladi iz osnovne šole Veljko Vlahovič in vrtea Anice Černejeve, katerih pokrovitelj je Cinkarna. Najmlajši so članom ekspedicije izročili cvetje. V delovnem kolektivu smo ponosni, saj je bil vođa naš član, Slavko Cankar. Ponosni smo na uspeh celotne ekipe.«

Metod Trebičnik, član Partizana Celje Gaberje: »Alpiniste vedno gledam drugače kot ostale športnike. Živijo skromno in s svojim delom pridobivajo sredstva za kasnejše podvige. Kljub težavam dosegajo enkratne uspehe. Lahko smo ponosni v Celju, Sloveniji in Jugoslaviji, da imamo v naši sredini takšne ljudi in športnike.«

Tvoj sem: zamenjal sem zabav razvrtnih dvor, zablode in ves blesk razkošja, čar sijaja za blagi mir poljan in za šumenje gor...
(Puškin)

točka mojega članka je bila menda na višini 5500 m. Pa kulijev smo veliko zapravili, saj so jih otroci v dolini zbirali kot kruh. Veliko je v beležnici, še več v glavi, vse bo treba urediti in objaviti.«

Tone Zuntar, zdravnik odprave: »Vrnili smo se zdravi, z nekaj ozeblinami, ki pa niso nevarne.«

Marjana Šah, edina alpinistka med alpinisti: »Bilo je prečudovito!«

Ob uspehu so dejali

Vlado Bojović, sodnik: »To je izreden uspeh, ker ta šport zahteva celega človeka. V »dobrih« ali slabih vremenskih pogojih in strmih stenah morajo dokazati maksimum svojega znanja in spretnosti. To je v bistvu uspeh mednarodnih meril in upam, da nas bodo s podobnimi dosežki še razveselili.«

Zvone Dežnan, direktor Toper Celje: »Vse je čudovito, fantje in dekleta so pokazali vse kar znajo, moti pa me precej odmevnost tega dosežka v jugoslovanskem tisku in drugih informativnih medijih. Presrečen sem bil, ko sem zvedel, da so prišli gor. Mi smo za njih naredili vse, kar je v naši trenutni moči. Čestitam!«

Ivan Kramer, direktor El-kroj Mozirje: »Smo ponosni na ta uspeh, h kateremu smo nekaj prispevali tudi sami. Zal je trenutno kolektiv še premalo obveščen o celotni akciji in upamo, da bomo to rešili kasneje z nekim predavanjem in prikazovanjem diapozitivov s te poti. To bodo naši delovni ljudje radi pogledali!«

Tine Veber, sekretar Zveze telesno kulturnih organizacij Celje: »Vsem udeležencem prve celjske društvene odprave v Himalajo iz srca iskreno čestitam. So dvojni zmagovalci: najprej so ljudem pokazali, da se da z lastnim delom zbrati nekaj denarja in drugič - osvojili so zastavljeni cilj. Ta uspeh bo ostal v zgodovini celjskega športa zapisan kot eden izmed izjemnih, morda največjih dosežkov.«

Magda Urh, zaposlena v Aero, sicer pa predsednica sveta za telesno kulturo pri Občinski konferenci SZDL Celje: »Te ljudi občudujem! Kot Slovenka sem hotela priti na Triglav, naš simbol in sem tudi prišla. Sem športnica, vendar takšnega podviga ne bi hotela ponoviti, zato je moj odnos do teh

Franc Mauer, direktor Fotolik Celje: »Vse jim bomo pomagali razviti, kar bodo prinesli z uspešne poti na Gaurishankar. Naredili bomo tudi slike, ki jih bodo lahko občudovali vsi, ki imajo radi alpinizem. Ko sem poslušal poročila o odpravi, me je najbolj motilo stalno poročanje o slabem vremenu. Bal sem se za ekipo, da njen trud ne bo poplačan. Pa so vseeno uspeli in prišli na vrh. Resnično sem vesel, ko vidim, kako vztrajno so zbirali sredstva in želeli osvojiti zastavljeni cilj. Odšli so z voljo in trdnim prepričanjem, da morajo uspeli. In so uspeli. To je zmaga nad zmagami.«

Viki Dorn, strokovni delavec pri ZTKO Celje: »Ocenjujem jih kot ljudi z veliko voljo, sposobnostjo in samodisciplino. Dokazali so kar na dveh področjih, kako se da z vztrajnostjo in zagnanostjo doseči zastavljeni cilj. Kot Celjan sem takšnega uspeha izredno vesel, kajti s tem uspehom so se tudi dobro oddolžili vsem delovnim organizacijam in drugim v Celju ter izven njega, ki so poleg njihovega dela omogočili to uspešno pot.«

Neža Šrot iz Celja: »V ekipi sem imela dva sinova, Bojana in Srečka. Bojan je prišel na vrh, Srečko je bil novinar. Pred odhodom sem jima

Na vrhu Gaurishankarja (7010 m), ki sta ga dve celjski navezi kot prvi premagali po južni smeri 1. in 4. novembra, so zavihrale tri zastave: jugoslovanska, celjska in nepalska, v taboru pod vrhom pa je poleg teh plapolala tudi zastava delovne organizacije Cinkarna Celje - pokrovitelj odprave.

sicer rekla, naj ostaneta doma, vendar je njuna alpinistična volja bila močnejša od moje. Kako se imajo v Himalaji sem brala v Novem tedniku in poslušala v Radiu Celje, seveda pa sta se s pismu pridno oglašala tudi oba sinova. Srečna sem, da smo ponovno skupaj, zdravi!«

Dušan Gradišnik, predsednik Planinskega društva Celje: »Malce me je skrbelo, kako se bo vse skupaj končalo. Saj nisem dvomil, vendar nikoli ne veš. Zdaj sem presrečen, da so fantje z dekletom osvojili cilj ter se srečno vrnili domov. Ocenili bomo delo in z njim nadaljevali.«

Neža Šrot iz Celja: »V ekipi sem imela dva sinova, Bojana in Srečka. Bojan je prišel na vrh, Srečko je bil novinar. Pred odhodom sem jima

Med osmimi alpinisti Slavkom kot vodjo ter člani Acim Pepevnim, Povsetom, Smiljanom Srečkom, Stoparjem, Bojanom Srečkom, Zupanom ter ob doktorju Zuntarju in novinarju NT-RC Šrotu je bila tudi edina udeleženka, izkušena alpinistka Marjana Šah. Vratku je od vseh imela v sebi humorja in dobre volje!«

Čestitka Meddruštvenega odbora Savinjskih planinskih društev celjskim alpinistom

Iskrene čestitke celjski oziroma naši himalajski odpravi v imenu 14 tisoč planincev in v svojem osebno imenu. Še posebno smo srečni in veseli, ker se je ta odprava ob začetnih finančnih in ostalih težavah z vsem srcem in veliko skromnostjo ter požrtvovalnostjo lotila dela v pripravljalnem obdobju in v končnici dosegla svoj cilj. Že od samega začetka smo bili prepričani, da bo tej ekipi podvig uspel, ker so se res dobro pripravljali. Še večja garancija pa so bili sami dobri izkušeni alpinisti.

Tej odpravi želimo tudi v bodoče še veliko srečnih vzponov! V imenu Meddruštvenega odbora Savinjskih planinskih društev »Savinjska« predsednik

ADI VIDMAJER

Poseben avtobus je v Zagreb pripeljal matere, žene, deklet, znance in prijatelje, ljubitelje gora in alpinizma, da bi čimhitale svojim, ki so dosegli lep uspeh v Himalaji. Pogledi proti carinskega prostora so bili nestrpni. »Čimprej jih spustite, da vimo!«

Prvo celjsko društveno alpinistično odpravo v Himalajo je ob povratku domov po 68 dneh odsotnosti v letališki stavbi v Zagrebu med drugimi pozdravil tudi predsednik Občinske konference SZDL Drago Medved.

Prava vojaška sablja nikoli ne zarjavi

Drenovih devet desetletij Škufcovega Franceta iz Celja, starega soldata in predvsem človeka

Izza očal zro vame oči vojaka po duši, devetdesetletnika FRANCA ŠKUFCE. Pred dvema dnevoma je praznoval ta visoki jubilej, ki pa mu ni nič kaj pogodu, saj se počuti še krepak in čil. Pa tudi je. Ne more zatajiti, da je bil vse življenje vojak. Izdaja ga pokončna hoja, rezka in izredno disciplinirana pripoved njegovega življenja, kjer je vsaka podrobnost postavljena na pravo mesto. Ozke in ukrivljene ustnice izražajo odločnost, ki mu je botrovala vse življenje, tudi takrat ko mu je šlo za kožo. Če vse to zabelimo še s ponosom narodne zavesti, ki jo je poln še danes, dodamo še humanost in blagost srca, s katero je obarval svoje življenje - potem imam pred sabo človeka, katerega klenost izdaja, da je bil resnično rojen za vojaka.

Danes je upokojenec, svojo pokojnino pa zaslužno uživa že triintriideset let.

Prostovoljec v regimentu

Kmečkim fantom, pred devetdesetimi leti pa tudi če so se rodili na gruntu, delo ni padlo iz neba. Še Škufcetov Franc, kot prvorojeni sin matere Marije in očeta Ignaca v Stranski vasi na Dolenjskem, je to krepko občutil. Še enajst bratov in sester je bilo, ki so tako kot on v domačem gnezdu, čeprav ta ni bil reven, odpirali lačne kljune. Morali so si poiskati prostor pod soncem in prvi je bil na vrsti France.

Redno in enajsto šolo pod mostom je opravil v Stični in po domačih logih, a ko bi šel rad v uk, ni bilo denarja zanj. Zvedel je, da v avstrijski vojski sprejemajo prostovoljce in mednje se je javil 1912 leta, ko je dopolnil osemnajst let. Dodeljen je bil sedemnajstem pešpolku, čez leto pa so ga poslali v solo in ko jo je končal, se je na epoleti svetil prvi čin - ena zvezda. Jeseni se je tej pridružil že druga, ko pa se je začela prva svetovna vojna še tretja. V bojne vrste je vstopil s štirimi zvezdami na epoleti, kar je pomenilo višji podoficirski častnik. Dobil je svojo četo in jo popeljal na rusko fronto. Boril se je v prvi liniji in ko so počile prve ruske puške, je s svojim fanti odbil napad.

Boril se je v Karpatih, ob Dnjestru, v Romuniji in na italijanski fronti. V Doberdolu je bil že tretjič ranjen, takrat v glavo, kjer mu je ostal šrapnel in mu poškodoval vid. Svoje orožje in povešila je preizkušal še v Judenburgu, potem v Tolmezu in ko je njegov regiment korakal proti

Trbižu je avstro-ogrsko monarhija razpadala.

Kranjske Janeze, zbrane v sedemnajstem polku, je kot narednik peljal do Kranjske gore, Jesenic ter jih pripeljal v Ljubljano, drugega novembra 1918 leta. Med potjo so lovili konje in pobirali odvrženo orožje ter tako oboroženi vkorakali v šempeterško vojašnico. Tu jih je prestregel slovenski major Žerjav in jih večino popeljal na Koroško, kjer so se (med njimi tudi Škufcetov France) pridružili Maistrovim borcem za severno mejo. Udeležil se je zmagovalca v Podrožici in Šentjakobu, ker pa mu je vojna sreča pokazala pete, je padel v roke Nemcem, od njih pobegnil in se čez koroške hribe prebil domov.

Odisejada slovenskega fanta, ki je služil v avstrijski vojski in potrjeval narodno zavednost na Koroškem, je bila končana.

Pred triinpetdesetimi leti je prišel vojak v Celje

Kot jugoslovanskega podoficirja ga je življenjska pot vodila v različne kraje. Najprej je stražil tromejo v Prekmurju, potem je vojaški pot potil v Ljubljani, Cerknici, Karlovcu, v Lokvah pri Delnicah, medtem se je oženil in leta 1925 pristal v Beogradu. Njegovo mesto je bilo v štabu donavske divizije, opravljal pa je delo intendanta. Tu je ostal pet let, dokler ga ni njegova življenjska nit pripeljala v Celje. A ne za dolgo, ker so ga premestili v Kosovsko Mitrovico, kjer so ga leta 1938 upokojili. Vid mu je

preveč opešal. Vrnil se je v Celje, ki ga je med vsemi postajami svojega vojaškega križevega pota najbolj vzljubil. Tu je še naprej ostal v intendantski službi, le da jo je opravljal v civilu.

Ko je nemška soldateska preplavila Celje, se je Škufca umaknil iz vojaške službe ter opravljal vso okupacijsko delo meznega računovodje pri gradbenem podjetju. Takoj, še prvo leto, je našel stik s partizani, ter ves čas vojske pošiljal v tiskarno na Smohorju pisarniški papir in ostalo.

Srce vojaka je zatrepalo večkrat, za hip pa onemelo ob izgubi edinega sina, ki je takoj, v začetku vojske, še kot mladoletni kadet, ki je obiskoval vojaško akademijo, odšel med partizane. Leta 1943 je zemlja upila kri osemnajstletnega Škufcovega sina, on pa je ponosno dvignil glavo.

Ko so zavihrale zastave zmagovalca, je bil dodeljen komandi mesta Celja, kjer je opravljal službo intendantskega pomočnika. Komandoval je tudi petstotim nemškim ujetnikom, ki so delali kot vojni ujetniki pri Gra-

disu, ko pa so jih odpustili, je Škufca nadzoroval komunalno službo v Soštanju, kjer se je tudi drugič upokojil. A z delom se ni odnehal, knjigovodstvo je v svoje veselje vodil še sedemnajst let, še tri leta nazaj pa je bil blagajnik koroških borcev. Še bi delal, a odpovedujejo mu oči.

Za mejnike v življenju so značilna dejanja

Nekateri mejniki so pri vojaku Škufcu, ki je bil večkrat lačen kot sit, velikokrat ušiv in kozav, zanj še posebej značilni.

Pred šestnajstimi leti je za nakup hiše, kjer ima zdaj prostore Društvo upokojencev Celje, ki takrat ni imelo strehe nad glavo, prispeval 400 tisoč starih dinarjev. Število smo namenoma zapisali po starem, zaradi lažje primerjave, ker to zasluži, če ga primerjamo z današnjo vrednostjo, ki bi nanese milijone. Kot hvaležnost mu je Društvo upokojencev zapisalo do smrti majhno stanovanje v isti hiši.

Tu zdaj stara vojaška sablja živi sam, ker mu je pred šestimi leti umrla žena. Tudi to bolečino je prenesel po vojaško in ohranil red in disciplino, ki se začne z jutranjim zgodnjim vstajanjem in traja po predpisu cel dan. Ni se zapustil, pri svojih dopolnjenih dvainsedemdesetih letih je obiskal še Triglav. Rad veliko hodi na sprehode. Korak je malo drsajoč, drža pa še vedno pokončna. Najraje zavije v restavracijo Pod mostom, kjer se zbirajo Maistrovi borci. Leta 1965 jih je bilo še 252, zdaj jih je še trideset. Prav danes se bodo zbrali na občnem zboru in rekli kakšno vojaško. Si bo ob tej priliki Franc Škufca, ki je še danes zaljubljen v vojaški poklic, pripel vseh deset odlikovanj, ki jih tako skrbno hrani v vitrini? Vsak zase je spomin na junaštvo, vsi pa so povezani z nitjo, ki prihaja iz srca. O njih rad govori, veliko raje kot o »penzionističnih letih«, čeprav z 1680 dinarji pokojnine in 1000 dinarji invalidnine kar dobro shaja, kot pravi sam. Potrebno je nekaj »vojaškega odrekanja«, kar pa mu ni težko. Saj - devetdesetletnik France Škufca je še vedno pravi, resnični vojak.

ZDENKA STOPAR

potena komisija

nesrečnega imena, po žrtvah je, stoji prelep proizvod umetovanja naših gradbenikov. pravijo, četudi bi ga lahko tudi drugače - hladilnica narumen je ta blok. A bolj kot od imena je nesrečni blok iz ulice imena rumen od zavisti njevalcev. V okoliških blokih je toplo, v tem nesrečnem bloku je vroče le poleti. Šest let bo stanovalci godrnjamo, bentimo, smo in prosjajmo, da bi koga, bil za te zadeve pristojen, prenjovega lagodnega in toplemiškega udobja in ga prisilili, nič ne kaj ukrene.

te verjeli - uspelo nam je. Oni dočakali pravo pravcato kot se sika je bila tročlanska; na s peresi, zvezki, termometri, tri in ne vem še kakšnimi megotovo pa je bil zraven tudi centimeter.

groza! Po empirično nepojasnjedežu je komisija prišla na to, rže zato, da se ne prehladi. Že njih ur se je iz bloka v ulici

nesrečnega imena kar kadilo od vročine. Potili smo se stanovalci, potil se je ves blok. Prvič v zgodovini projektno zafuranega bloka je bilo vsem 300 stanovalcem toplo. Prepotena komisija je seveda lahko na licu mesta ugotovila, da stanovalci sicer godrnjajo, a le o preteklosti, kajti zdaj je vse v redu, toplo je, celo pretoplo. Celu sosedu, ki je vsa leta uporabljala radiatorje namesto hladilnika, so se na šipah stalile ledene rože, ponosen okras njenega stanovanja v zimskem času.

Medtem se je sicer godrnjanje preselilo v sosesčino. V restavraciji so sedeli v plaščih, v samopostrežnici so trgovke nenavadno hitle, najbrže zato, da bi se ogrele.

Prehitro je minil srečni dan v rumenem bloku v ulici nesrečnega imena št. 15. Zdaj je vse normalno. Soseda že spet čuva svežino solate na radiatorju in ledene rože ji spet krasijo sobe. V restavraciji so znova slekli plašče, trgovke so že spet normalno počasne...

Le kdaj bo spet prišla kakšna komisija...

BRANKO STAMEJČIČ

Dan, ko že spet ni bilo nič zastonj

Vas ni na sliki? Torej ste tudi vi zamudili dan, ko so v trgovini nekaj delili. Pomaranče? Banane? Kaj drugega? Saj ni pomembno, zamudili ste pač. Da vas potolažimo - karkoli so že delili, ni bilo zastonj.

(Foto: Edi Masnec)

Naj nas bo več

Blizu se rojstni dan naše domovine. Letos bo praznovala štiridesetletje. Ob dnevu republike je v naši domovini vedno veliko. Imamo veliko praznovanj, obesimo zastave in posebno nam je prvošolski dan. Pri nas jih je 16. Pripravili jim bomo lep program. Najprej bomo recitali pesmi o domovini, potem do prvošolski sprejeti v zvezu pionirjev. Ponavljali bomo pionirsko prisego in nato bomo pili čaj in rutice. Na koncu se bodo še posladkali. Tudi pri nas jim pripravljamo, a kaj se skrivnost. Potem nas bo več, ki se bomo borili za svobodo, mir in srečo ljudi.

MAJA OLUP, 3. r
Narisala:
MATEJA BEVC, 4. r
OŠ STRANICE

Dragi cicibani!

Še malo in postali boste pionirji. To pa ne pomeni samo tega, da boste odslej nosili rdečo rutico za vratom in tičovko na glavi, ampak predvsem to, da boste dobri in pridni učenci, ki boste zrasli v marljivo, delovne ljudi. S svečano zaobljubo boste samo potrdili, da si to res želite postati.

Želim vam veliko sonca v teh vaših pionirskih letih.

Nadja

Branje kot tekmovalje

Nekega dne sva z bratom pasla travo. Mlajšemu bratu sem rekla, naj mi prinese knjigo. Takoj mi jo je prinesel. Imela sem še nekaj listov do konca.

Brat je kmalu začel klicati brata. Vprašala sem ga, zakaj ga kliče. Povedal mi je, da bi tudi on rad bral. Ko je dobil knjigo, jaz pa drugo, sva se domenila, da greva tekmoval, kateri bo prej prebral knjigo. Bila sva čisto tiho in hitro čitala. Večkrat sem ga vprašala, na kateri strani je. Na koncu paše sva videla, kateri je bil hitrejši. Zmagala sem jaz.

Cez nekaj dni je brat pasel sam. Jaz sem pomagala pri nalaganju krme. Tudi tedaj je brat bral knjigo. Premagal me je. Prebral je štirideset strani več kot jaz. Še zdaj ga nisem dohitela. Upam pa, da ga bom kmalu.

MELITA BOŽIČNIK, 5. r
OŠ Marija Broz
BISTRICA OB SOTLI

Moj petelinček

Imam majhnega pisanega petelinčka. Dobila sem ga, ko sem bila še majhna. Imam ga zelo rada, ker ni plašen.

Zgodilo se je letos jeseni. Stala sem pri skednju, ko sem zaslišala

kokodakanje kokoši. Obstala sem in gledala proti mrvi. Tam se je šopiril moj petelinček. Ni zbežal, ko je zaslišal jastrebov glas. Zbala sem se zanj. Vseeno sem ga pustila in napeto gledala, kaj se bo zgodilo. Bila sem pripravljena, če bi mu pretela nevarnost. Takrat sem zagledala nekaj skoraj neverjetnega. Petelinček je imel pod seboj jastreba in ga je kljuval po glavi. Bil je tako napadalen, da se je jastreb komaj rešil.

Ne vem, če bo še kdaj prišel k nam na roparski pohod.

BREDA ARLIČ, 4. a
OŠ Franja Malgaja
SENTJUR

Zima

Zima se prebujala, vstati pa noče, saj mi si želimo belega snega.

Veter jo boža, da ji hladno bi bilo, saj zbuditi je ni lahko.

ROMANA KOTNIK, 4. a
OŠ Edvard Kardač
SLOVENSKE KONJICE

Zakaj žvečim med poukom

Lahko bi rekla iz -golega užitka- ali bolje -sladkega užitka-.

Spotoma, ko grem v šolo, zavijem v trgovino in si kupim ducat žvečilnih. Za zalogo. Kdo pa ve, če jih ne bo zmanjkalo?

Moja željstnica neutrudno skače gor in dol, ko pa me oplazi oster tovaršičin pogled, žvečilno hitro skrijem pod jezik. Tako. Nič se ne vidi, le usta imam zabuhla, kot bi me pičila čebela.

Uživam, ko žvečim gladko gumo, uživam v napetosti, ali bom zasačena s svojim zakladom v ustih, uživam v velikih balonih, ki jih lahko napihnem.

Po vsaki uri žvečilne seveda zamenjam. Nič ni bolj ogabnega, kot da žvečim nekaj brez okusa.

Spotoma, ko grem domov, zavijem v trgovino in si kupim ducat žvečilnih. Zaloge mi je zmanjkalo.

PETRA PIŽMOHT, 7. a
OŠ Slavko Slander
CELJE

Jesen

Sedaj je jesen. Pričeli smo pospravljati poljske pridelke: koruzo, fižol, buče. V klet smo pospravili krompir in korenje. Koruzo smo zložili ter jo odnesli na podstrežje. Pobirali smo tudi sadje. Grozdje smo obrali in dajali v košaro. Nato smo ga stisnili. Dobilimo sladke sok. Napila sem se ga tako, da me je bolel želodec.

Hermína Pušnik, 6. r
OŠ Pohorski odred
SLOVENSKE KONJICE

Najljubša knjiga

Moja najljubša knjiga ima naslov Čudovite dogodivščine vjenca Hlapiča. Prebrala sem jo v tretjem razredu, sedaj pa še enkrat, ker jo imamo za domače branje. Knjiga pripoveduje o vjencu, ki se je napotil po svetu.

Napisala jo je Ivana Brlić-Mazuranić.

NINA LIPAR, 4. c
OŠ Primož Trubar
LASKO

NA KRATKO

Kulturni dan

Na frankolovski osnovni šoli smo imeli 10. novembra kulturni dan. Obiskala sta nas pisatelja Branka Jurca in Ivan Potrč. Učenci smo pripravili kulturni program, potem pa smo se pogovarjali z gostoma o njihovih delih, ki jih dobro poznamo, nam je sporočila KSENIJA MARZIDOVSEK.

Solsko glasilo

KSENIJA ULAGA iz OS FRANA ROSA piše, da so na tej šoli izdali že drugo številko solskega glasila. Druga številka, ki je še v prodaji je namenjena predvsem osmošolcem, saj smo jim v njej predstavili mrežo šol, piše Ksenija.

Obisk v tovarni

Tovarna Lip je druga največja tovarna v Slovenskih Konjicah. Izdelujejo sobno in stavbno pohištvo. Šli smo si jo ogledat. Videli smo obrate: skladišče, žago in stolarno. V tovarni je zaposlenih 250 delavcev. Vest nam je napisala MATEJA SEMPRIMOŽNIK iz OS Edvard Kardač v Slovenskih Konjicah.

Našli smo ime

SIMONA OŠLAK iz Vitanja piše: Za našo šolo smo dolgo iskali ime in končno smo ga našli. Zdaj se naša šola imenuje 3. bataljon VDV. Mi učenci, učiteljice in učiteljice smo lahko zelo ponosni, da smo dobili ime po tej zmogoviti brigadi.

NAŠ KRAJ

Uspela prireditev

ZANA KRAŠOVIČ poroča, da je bila na Polzezi kulturna prireditev Kar znaš, to veljaš. V Domu svobode so se krajanom predstavili številni pevci in instrumentalisti, ki so navdušili občinstvo.

Ta vsakoletna prireditev je za naš kraj zelo dobrodošla. Zasedena dvorana in buren aplavz dokazujeta, da si krajan takšnih prireditev še želijo, je napisala Zana.

Košarkarska tekma

S Polzele pa se je oglašil tudi BOJAN PUSTINEK.

Dne 12. novembra je bila na OŠ Vere Slander košarkarska tekma. Pomerili sta se ekipi iz Slovenj Gradca in Garanta. Zmagalo je domače moštvo Garant z 20 koši razlike. Igra je bila zanimiva. Tekmo je obiskalo veliko gledalcev, ki so navijali za domačo ekipo.

Postal sem učenec, MATEJ KOLENC, 1. d. OŠ Ivana Kovačiča-Efenka, CELJE

17 **detektivske prigode tejca tiperja**
Lepizoda: LOV V SREDOZEMLJU

AVTO BOM SVEL V GARAŽO ZA VSAK SLUČAJ

V SVOLJAVNIŠTVA SE BOM POVZEL KAR PO BALKONIH. NEODMNO JE BOLJE, DA PRAV NIKDE NE VE ZA MOJ POVRAČEK.

KAJ SE JE TUKAJ SPRETHO KAKOR PRAVILNO POVEJE PO BALKONIH DO SVOLJAVNIŠTVA. NA TUKAJ SE BILA BALKONSKA VERTA DOKLEKOVANA.

KOJ JE SPREH. TI SI ŠLO PO SVOLJAVNIŠTVA SE NE ZHVAJEM DO POLONJEVA.

OPROSTI SE JE TUKAJ PO HIZNETI SPRAVILU PREDBUJ. UPET SI JE NADEL OŠVE IN DODAL SE SVOLJAVNIŠTVA.

SE POGODI V APREZETIV BAE

TUKAJ BENDIČ IN KAVI POCIM.

TAKO?

JE POGODI JAK SEM TUKAJ PA TUKAJ TUKAJ SE NISEM VIDELE. MOJ UREDNIK JE POCIM.

PLAVI MENI SE NE GOTO NE BOLEJE. SE KRAJ SA SO. SE KRAJ SA SO. SE KRAJ SA SO.

aero NAGRAJUJE ATKINE IZZREBANCE

Atkina zanka

V temle Atkinem koticu smo se že prav navadili na uganke, pa naj vam Atka še tokrat zastavi eno. Sestavi jo je Jože Petelin, ki sicer piše tudi pesmice za otroke.

Brž vzemi pol črke, ki je v abecedi zadnja in dobil boš počasneto, ki krasi ga lepa gradnja!

Zamotano? Kje pa! Prepričana sem, da ste, brihtne glave, že razvozljale to zagonetko. Hitro napišite rešitev na dopisnico in jo do ponedeljka, 28. novembra pošljite na NOVI TEDNIK, Trg. V. kongresa 3 a, 63 000 Celje. Nagrada AERA čaka na vas.

Nagrado za rešitev prejšnje uganke, ki je bila PROMETNI ZNAK pa bo dobila: Irena Hlupič, Drapšinova 15, 63 000 Celje.

ključavničarstvo

marko klinar

Izdelujemo vse vrste:

- kovinskih profilov
- zavesne garniture
- kalibracija cevi ter
- ostala ključavničarska dela

63000 celje, vrunčeva 14,

Vsem strankam, delovnim ljudem in občanom čestitamo za 29. november - Dan republike.

Ključavničarstvo - Marko Klinar, Vrunčeva 14, Celje.

NOČNE VETKE

● M.P., delavec v celjski Cinkarni, se je silo razhudil, ko je dobil samo 17.000 dinarjev mesečnega dohodka. Ob plačilnih dnevih sicer verjetno še marsikomu zavre kri, toda M. je sklenil, da bo enkrat za vselej razčistil zadevo. Strgal je listek in z nožem v roki začel iskati obratovodjo in delovodjo, ki naj bi »zakrivila« njegove nizke prejeme. Ker je bilo očitno, da M. ni pripravljen na preveč prijateljski pomenek, so posredovali miličniki. M. je potem v prostorih za iztreznitev lahko dodobra razmislil, če je njegova plača res tako brezupno nizka. Razen tega ga bo o tem izčrpno izprašal tudi sodnik za prekrške, najbrž pa tudi tožilec.

● Štirje prijatelji so malce dobre volje kolovali po Stanetovi ulici. Eden med njimi, V.B., se je zabaval s tem, da je nadlegoval mimoidoče. Prijatelji so se zbal, da ne bi s svojo zabavo pretiraval in so ga začeli miriti. Ta čas je prišel mimo R.J. in videl, kako je trojica v silni vni, da bi ga pomirila, V.-ja podrla na tla. Hotel je pomagati nesrečniku in je miroljubno rekel fantom, naj ga pustijo pri miru. Četvorica pa ni imela razumevanja za njegovo posredovanje in vsi štirje so planili na R. Ta je nekaj časa bežal, ko pa je

videl, da ne bo mogel uteči, je potegnil žepni nož, odprl obe rezili in začel mahati z njim okrog sebe. Naprej se je vse odvijalo kot v dobro zrežirani kriminalki. Štirje razboriteži v navalu jeze še opazili niso noža v R.-jevih rokah in šele, ko se je pretep polegel, so začutili, da so okrvavljeni. Med tremi ranjenimi jo je eden skupil tako hudo, da je še vedno na intenzivnem oddelku celjske bolnišnice.

● J.P. menda ni preveč zadovoljen s cinkarniškim samskim domom v Ribarjevi ulici, kjer stanuje. Zato se je zadnjič že navsezgodaj s pestmi lotil tajnice tega doma. Ne vemo, če mu je bilo v prostoru za iztreznitev kaj bolj všeč.

● Tudi svetel, bel dan in kopica mimoidočih ne motita nekaterih predrznežev, da ne bi šarili po tujih avtomobilih. Tako je v petek popoldne nekdo odnesel iz avtomobila, parkiranega pred kinom Dom, žensko perilo in kozmetiko, v soboto dopoldne pa je neznanec na istem parkirišču demontiral luč z avtomobila.

● Ko se je M.U. zvečer vrnil k vozilu, parkiranem ob cesti proti Svetini, je opazil dva neznanca, ki sta se lotila »popravljanja« njegovega avtomobila. Eden je uspel zbežati, drugega je M. ujel. L.J.-ju in P.J.-ju bo sodnik poskušal dopovedati, da se rezervni deli nabavljajo v trgovinah.

N. K.

PROMETNE NESREČE

Milijon in osemsto tisoč din škoda

Tako visoka je škoda, ki je nastala na tovornjaku, lokomotivi in na progi ob nesreči v Suhadolu pri Zidanem mostu. Na železniški prehod, zavarovan s polzapornicami je zapeljal voznik tovornjaka s priklopnikom SULJO SULJAKOVIČ, 34, iz Maglaja. Ko je bil na progi, pa se je hotel vrniti in je zapeljal vzvratno, vendar prepozno. Iz Zidanega mosta je pripeljal tovorni vlak in lokomotiva je trčila v tovornjak. Voznik Suljakovič je še pravočasno odskočil, promet pa je bil zaprt za šest ur.

Spregledal je tovornjak

Po Trubarjevi cesti v Celju se je peljal z motorjem MARJAN TROBI, 31, iz Celja. Ob

cesti je bil parkiran tovornjak, last IVANA RIBEŽLA, iz Mozirja, v katerega zadnji del se je zletel motorist in padel ter se pri tem huje poškodoval.

Utrujen voznik

Iz Sentjurja proti Štoram je vozil voznik osebnega avtomobila LUDVIK SODIN, 23. Zaradi utrujenosti - med vožnjo je zadremal - pa je zapeljal na bankino in po nekaj metrih trčil v stanovanjsko hišo ob cesti. Voznik ima več zlomov po nogah in rokah, škoda na vozilu je za 60.000 dinarjev, škoda na hiši pa je le minimalna.

Ranjena voznik in sopotnik

Voznik osebnega avtomobila MARKO KERNE, 25, iz Titovega Velenja je vozil skozi Črnavo. Ker pa je vozil prehitro, ga je v ostrem desnem ovinku zaneslo v levo s ceste, kjer se je vozilo večkrat prevrnilo. Voznik Kerne in sopotnik STJEPAN NOVAKOVIČ, 24, iz T. Velenja, sta se težje ranila, škoda pa je za 200.000 dinarjev.

Zapomnite si datum
5. januar 1984.

Takrat izide prvi

NOVI TEDNIK

v letu 1984 in v njem
presenečenje za vse bralce.

MERX
ZDRAVILIŠČE DOBRNA

ZDRAVO · ŠPORTNO · PRIJETNO
V DOBRNI

Med prazniki smo vam v Dobrni pripravili:

- v soboto, nedeljo in torek ob 20. uri ples v hotelu in zdraviliškem domu
- v petek in ponedeljek večer ob hamond orglah v narodni restavraciji
- od petka do torka vsak večer ob 20.30 video-teka v hotelu Dobrna
- vsak dan sta odprta bazena s termalno vodo v hotelu Dobrna in zdraviliškem domu
- kopate se lahko tudi v kabinah v termalnih in osvežujočih kopelih
- obiščete lahko trim kabinet, sauno, kegljišče ter masažo v hotelu Dobrna
- v hotelu Dobrna, zdraviliški restavraciji in gostilni Triglav vas bomo postregli z izbranimi narodnimi jedmi, divjačino in svežimi ribami.

Nasvidenje v Dobrni

UNZ opozarja

Uprava za notranje zadeve, Celje, ugotavlja, da zadnje čase prihaja vse pogosteje do tatvin oblačil, tehničnih predmetov in prehrabnenih izdelkov iz trgovin.

Zato morajo prodajalci poskrbeti za večjo varnost predmetov, ki jih prodajajo, še posebej v času ko prihaja do redukcij električnega toka in je možnost za odtujevanje raznih izdelkov še večja.

Nudijo vam vse: od domačih kolin do rib

Danes predstavljamo nekatere delovne enote, oziroma obrate Hmezdove delovne organizacije Gostinstvo in turizem. Povedati je treba, da je ta delovna organizacija še zlasti pomembna z vidika družbene prehrane. Največ toplih obrokov pripravijo v samopostrežni restavraciji Gaberje. Kar 6000 dnevno. Nekaj tisoč toplih obrokov pa pripravijo tudi v hotelu Prebold.

Hotel Prebold vabl na silvestrovanje

Tudi letos pripravljajo v hotelu Prebold silvestrovanje ter novoletni ples, ki bo 1. januarja. Delavci hotela zagotavljajo, da tisti, ki bodo zadnjo noč v letu preživeli v preboldskem hotelu, tudi letos ne bodo razočarani.

Sicer pa sporočajo tudi to, da so pred kratkim v hotelu uredili dve manjši sobici, ki sta izredno lepo urejeni in primerni za manjše, zaključene družbe. Zadnje čase je posebnost hotela pripravljanje hrane po načinu flambiranja. Mnogi so že okušali te dobrote in se vedno znova vračajo. Sicer pa v hotelu vsako soboto pripravljajo tudi plesne prireditve, mladi pa dobro vedo za diskoteko z najnovejšo glasbo. To je le nekaj značilnosti tega hotela, ki privablja vedno več gostov. Se zlasti navdušeni so gostje iz Dalmacije.

V samopostrežni Gaberje 6000 toplih obrokov na dan

O dobri, obilni in poceni hrani, ki jo pripravljajo v samopostrežni Gaberje, ni treba posebej govoriti. Za številne OZD iz Celja pripravijo vsak dan preko 6000 toplih malic. Vedno več pa je družin, ki se odločajo za kosila v samopostrežni restavraciji. Tudi ob sobotah in nedeljah. Marsikdo si je namreč že izračunal, da ga takšna poteza ne stane nič več, kot pa če bi kuhali doma, pa še delo odpade. Gostom pripravljajo tudi večerje.

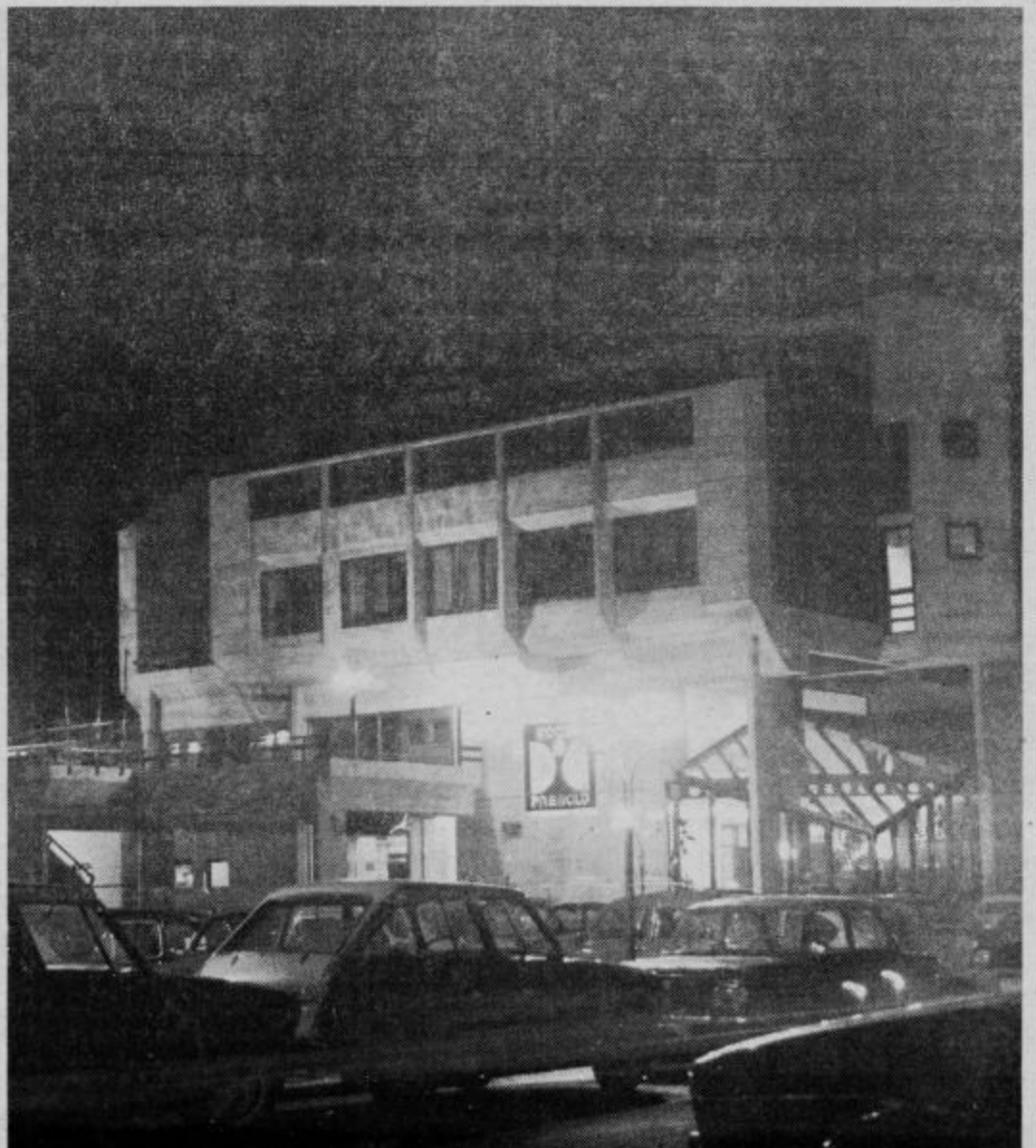
Tudi v samopostrežni Gaberje imajo primerne sobe, ki so lepo urejene, v njih pa je prav prijetno za različne obletnice, poroke in druge slovesnosti, pa tudi za seje, občne zборе itd.

Ribja restavracija pri Žalcu

Ko se peljete iz Žalca proti Grižam, vas tabla na levi strani ceste opozarja na ribjo restavracijo. V njej pripravljajo sveže ribe na različne načine, vse pa tako, da lahko potek kuhanja, oziroma pečenja opazujejo tudi gostje. Ribja restavracija pri Hmezdovi ribogojnici je lep, zanimiv in nenavaden objekt, ki vsakogar navduši. Odprta je vsak dan od 14. do 21. ure, razen ob ponedeljkih. Rezervacije za zaključene družbe sprejemajo na telefon 710-079.

V Ločici nudijo koline

V Ločici pri Vranskem je že nekaj časa odprt lokal, ki se ponaša z domačo hrano in kolinami. Med specialitetami omenimo kisló zelje, fižol, pečenice... Lokal je izredno lepo urejen, dobro pa ga poznajo številni vozniki tovornjakov, ki vozijo na relaciji Celje-Ljubljana. Gostilna v Ločici je tik ob magistralni cesti, na levi strani, če se peljete proti Ljubljani, na obeh straneh ceste pa je dovolj parkirnih prostorov.

bodeči NOVI TEDNIK

SDK

Po raznih zapetljajih in težavah se je zdaj na koncu začel gradnja novega mosta v Laškem ustavil še pred SDK.

Nekateri pravijo, da so bili Slabo Dokumentirani Kriteriji za začetek gradnje.

No, zaradi tega v Laškem še ne bodo zahtevali, da ustanovijo svoj SDK.

**VSEM KRIZAM ENERGETSKIM
BI BILO MOČ SE UPRETI,
ČE LE FAVŠIJA NAŠA
HOTELA BI GORETI!**

OZABLJIVOST

Celjska srednja gostinska šola je pretekli teden veliko proslavila 25-letnico ustanovitve. Pri tem so spregovorili tudi o znanju, ki ga šola daje šolarjem.

Škoda le, da ti vse to znanje kaj hitro pozabijo, ko pridejo v razne lokale!

**MI ZELO NAZORNO KAŽEMO, DA SMO DOSLEDNO PROTI JEDRSKI
POLITIKI - CELO JEDRSKO ELEKTRARNO VEČKRAT IZKLOPIMO.**

LEPŠI ČASI

Celjanom se vendarle obetajo lepši časi.

Ne rokometišem ne hokejistom v tekmovanjih v naših najvišjih ligah ne kaže nič kaj dobro.

ČUDNO

Res je čudno, da celjski košarkarji Libele skačejo tako visoko.

Saj jih vendar trenira ČE-PIN!

ZASOLJENOST

Delavci, ki na celjskem območju skrbijo za posipavanje in čiščenje cest, pravijo, da imajo letos na voljo dovolj soli.

Čudno - glede na vse bolj zasoljene cene bi človek pričakoval, da smo vso sol že porabili.

ONESNAŽENOST

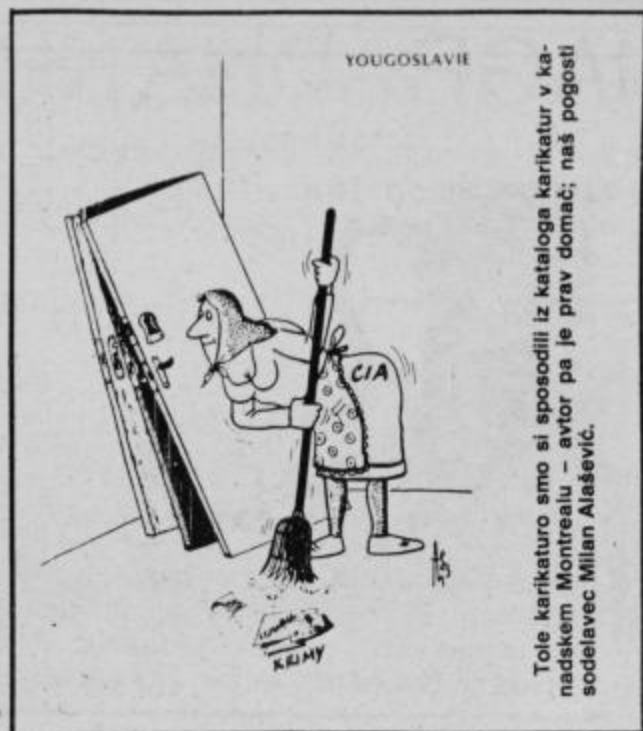
Ozračje je pri nas spet vse bolj onesnaženo.

Pa da ne bo kdo pomislil, da samo zaradi raznovrstnih ukrepov.

PREGLASNO

Nekateri pravijo, da je bila glasba na koncertu za naše smučarje v dvorani Golovec tako glasna, da so komaj vzdržali.

Vsi skupaj lahko upamo, da bomo lahko vzdržali ob letošnjih nastopih naših smučarjev!

Tole karikaturu smo si sposodili iz kataloga karikaturne v knjižnici nadskega Montreala - avtor pa je prav domači; naš pogosti sodelavec Miljan Alašević.

Bencina bo dovolj

Koncept za premike: ne več zapostavljati domačih surovin

**Ob tako obetavni napovedi enega izmed vodilnih delavcev naše
naftne industrije bi verjetno kazalo takoj pohiteti na bencinsko
črpalko.**

**Vse več zdomcev se vrača nazaj iz tu-
jine brez... .. brez dela!**

KONUS

**KEMIJSKA IN USNJARSKA
PREDELOVALNA INDUSTRIJA
SLOVENSKE KONJICE**

*Ob dnevu republike 29. novembru iskreno čestitamo
delavci Konusa in družbeno politične organizacije DO*

ZGODBA O ZLATEM PIVU

Zgodba sega skoraj 160 let nazaj, ko je 1825. leta Franc Gayer v sezonskem času pričel variti pivo, ki je takrat za Laško in okolico. Dobrih štiri-

rideset let kasneje je češki pivovarnar Larisch zgradil pivovarno z letno zmogljivostjo 10.000 hektolitrov. Na prelomu stoletja je bilo laško pivo že znano tudi daleč preko meja, saj so ga izvažali celo v Indijo in Egipt.

Danes je pivovarna sodobno urejena in skoraj popolnoma avtomatizirana. Proizvodni postopek pa je ostal zvest stari pivovarski tradiciji, kar daje priljubljenemu laškemu pivu značilno aromo in okus.

Prijatelji laškega piva ZLATOROG poznajo poln okus tega piva, njegovo rezkost, grenkost in aromo. Harmoničen in prijeten okus piva ZLATOROG je tako tipičen, da nanj prisegajo številni zvesti potrošniki.

V pivovarni Laško je zaposlenih 450 delavcev. Po številu prodanih količin piva na zaposlenega spada pivovarna Laško med najuspešnejše pivovarne v Evropi.

Čeprav je statistika za nekatere dolgačasna, pogledimo nekaj števil:

Med slovenskimi pivovarnami ima laška 42-odstotni delež, med jugoslovanskimi (30 pivovarn) pa 7-odstotni delež. Prodajno tržišče obsega področje Slovenije, hrvaško Zagorje in Medjimurje, Reko z okolico, Dubrovnik in Beograd, 3 odstotke piva pa gre tudi v izvoz, in sicer v Italijo in Avstrijo.

Prodane količine:	1979	682.000 hl
	1980	692.000 hl
	1981	724.000 hl
	1982	853.000 hl

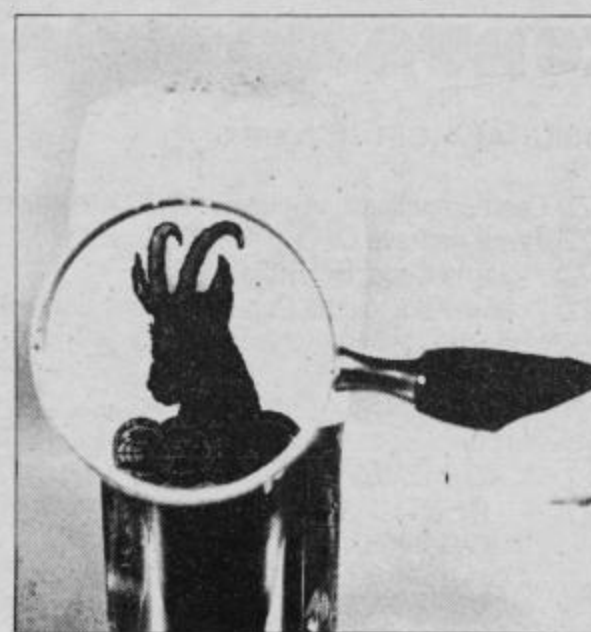

Statistika tudi kaže, da vsak Slovenec popije letno povprečno 82 litrov piva. Zato je razumljivo, da vsaka podražitev precej prizadene potrošnike. Poseb-

no zadnja podražitev je zares »pogrenila« priljubljen okus piva. Vendar pogledimo, kako pridemo do cene piva v trgovini. Končna prodajna cena pol-litrške steklenice piva ZLATOROG EXTRA je 32,79 dinarjev. Od tega je delež:

HP Pivovarna Laško	32,6 %
odvisni stroški in marže trgovin	17,9 %
vseh prometnih davkov	49,5 %

Od ječmena do piva je dolga pot. Na tej poti je vključenih vrsta drugih proizvajalcev – od steklarn do proizvajalcev zamaškov. Nekatere surovine in izdelki pa tudi pogonsko gorivo so se v zadnjih sedmih letih podražili za več kot petkrat.

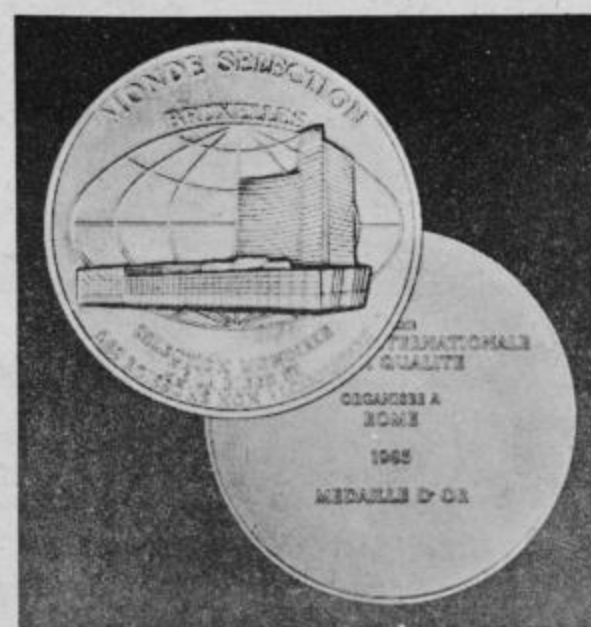
Največje priznanje kvaliteti in okusu piva ZLATOROG dajejo prav potrošniki s svojo zvestobo. Prav tako pa so v pivovarni ponosni na domača in mednarodna priznanja, ki jih dobiva njihovo pivo na strokovnih ocenjevanjih. Doslej je laško pivo dobilo zlate medalje na SVETOVNEM IZBORU PIV V BRUXELLESU 1977 (dve medalji), 1980, 1981 (dve medalji); srebrne 1976, 1980 in 1981.

Letošnja podelitev zlatih medalj za kvaliteto na svetovnem izboru piva je bila v Rimu. Pivo ZLATOROG EXTRA 13° je dobilo najvišje – zlato odličje. Tako je potrjeno tudi priznanje, ki ga dajejo potrošniki temu odličnemu pivu s svojo zvestobo.

Pivo ZLATOROG EXTRA pa je tudi nosilec priznanja ZLATI ZMAGOVALEC BEOGRADA 1983. Na ocenjevanju kvalitete piva v Potrošniškem centru v Beogradu je dobilo to najvišje možno priznanje za vrhunsko kvaliteto.

ZLATOROG EXTRA

GOZDNO GOSPODARSTVO CELJE

Celje, Ljubljanska 13

*PRIDRUŽUJEMO SE
ČESTITKAM OB DNEVU
REPUBLIKE –
29. NOVEMBRU
IN ČESTITAMO VSEM
OBČANOM IN DELOVNIM
LJUDEM*

OBRNOVA

gradbeno
in obrtno podjetje
Celje

s svojimi delavci v:

TOZD OBRTNA DELA: kamnoseštvo,
pečarstvo, slikarstvo, parketarstvo
TOZD MONTAŽA: mizarstvo,
ključavničarstvo, kleparstvo,
instalacije
TOZD GRADBENA OPERATIVA:
gradbena, cementnine, žaga,
peskolom, betonarna, avtopark
DS SKUPNIH SLUŽB

**ČESTITA BRALCEM K PRAZNIKU
29. NOVEMBRU**

KOMUNALA CELJE n.sol.o.

TOZD Ceste-kanalizacija Celje, Cesta na Ostrožno 19
TOZD Javne naprave Celje, Teharska cesta 49
TOZD Plinarna Celje, Bukovžlak 103 a
TOZD Pokopališka služba Celje, Teharska cesta 2
TODZ Vodovod Celje, Lava 2 a
Delovna skupnost skupnih služb Celje, Mariborska 2

*OB DNEVU REPUBLIKE – 29. NOVEMBRU
ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM IN
OBČANOM*

EDI AVBELJ

BARVANJE LESNIH IN KOVINSKIH IZDELKOV

Trnovlje 167, CELJE

Barvanje:

- vseh vrst lesenih in
- kovinskih izdelkov

*Ob Dnevu republike čestitamo
vsem strankam, delovnim ljudem in
občanom!*

TVO

Tovarna volnenih odej Škofja vas

*OB DNEVU REPUBLIKE –
29. NOVEMBRU
ČESTITAMO VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM*

tudi delavci
STEKLARNE »BORIS KIDRIČ«
ROGAŠKA SLATINA
iskreno čestitajo
OB DNEVU REPUBLIKE

čestitamo
za dan
republike

GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE

LJUBLJANA

TOZD
GRADBENA ENOTA
CELJE N. SOL. O.

SERVIS ZA POPRAVILO TEHTNIC

Opravljamo:

- SERVIS VSEH TEHTNIC IN
- MONTAŽA: MOSTNIH, VAGONSKIH, DOZIRNIH, TRAČNIH IN OSTALIH TEHTNIC

OB DNEVU REPUBLIKE ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM!

obrt celeia

Prihodnje leto tudi v izvoz

Celjska obrtna zadruga je na poti, da preseže letošnji plan za skoraj 30 odstotkov. To nakazujejo tudi devetmesečni rezultati, ko se je celotni prihodek povečal za 21 odstotkov, dohodek za 3 odstotke in čisti dohodek za 6 odstotkov. Že ob devetmesečju so realizirali planirani dohodek z 91 odstotki.

Uspeh poslovanja delovne skupnosti, ki šteje danes le 14 delavcev, in koordinira delo s 150 obrtniki, je v tem, da so vložili veliko truda pri izterjavi dolgov in pri izbiri kupcev. Kooperanti zadruga pa proizvajajo tiste izdelke, ki jih tržišče potrebuje, pri storitveni dejavnosti pa se odlikujejo po tem, da se držijo rokov pri izvajanju in nenehno izpopolnjujejo kvaliteto storitev.

Letos je obrtna zadruga stopila v akcijo, ki ji bo prihodnje leto omogočila vključevanje v direkten izvoz. Za sedaj kooperanti izvažajo le posredno, torej preko delovnih organizacij, ki so naročniki njihovih izdelkov, pri-

hodnje leto pa naj bi tudi sami izvažali. Druga naloga, ki ji bodo prihodnje leto namenili posebno pozornost, je še večje povezovanje z združenim delom na kooperantskih osnovah.

V celjski obrtni zadrugi ocenjujejo, da bi za še boljše delovne rezultate potrebovali več delavcev. Temelj dela zadruga je v koordiniranju poslovnih zadev posameznih kooperantov. Delo sloni na individualnih pogovorih, saj vsak obrtnik prihaja v zadrugo z lastnim izdelkom in s specifičnimi problemi, ki jih lahko rešuje zadruga z močno strokovno kadrovsko zasedbo. Verjetno pa več delavcev tudi prihodnje leto ne bodo mogli zaposliti, čemur botruje dejstvo, da še ve-

dno gospodarstvo nima pregleda nad pogoji gospodarjenja v prihodnjem letu.

To pa ni edini problem. Zadruga si s številnimi samoupravnimi sporazumi z večjimi delovnimi organizacijami zagotavlja reprodukcijski material za kooperante, vendar se vedno ostaja problem surovin iz uvoza in pa tistih surovin, ki se tudi sicer na domačem tržišču težje dobijo.

Zadnja leta se je ustavilo tudi večanje števila kooperantov. Razlogi so v tem, da se je po vsej Sloveniji povečalo število zadrug, več je kooperantskih mrež pri posameznih trgovskih delovnih organizacijah in ne nazadnje se tudi število obrtnikov bistveno ne povečuje. Vzroki so predvsem v tem, da se vprašanje statusa obrtnikov še prepocasi rešuje. Ostajajo še naprej odprta vprašanja okoli davčne politike, prepovedi uvoza opreme in vprašanje deviz.

V šestih letih, odkar je ustanovljena celjska zadruga, se je pokazalo, da je upravičen obstoj te organizacije odvisen tudi od sistemskih rešitev, ki jih bo potrebno čim prej ustrezno rešiti v širši družbeni skupnosti.

VSEM DELOVNIM LJUDEM, OBČANOM, POSLOVNIM PARTNERJEM IN ČLANOM ZADRUGE ČESTITAMO OB DNEVU REPUBLIKE!

**ob prazniku
republike
iskreno
čestita**

**kolektiv
delovne organizacije**

EMO

Skladiščno transportni center Celje posodablja tehnologijo skladiščenja

Letos so se v celjskem Skladiščno-transportnem centru ubadali z dokajšnjimi problemi pri vzdrževanju mehanizacije in v ta namen uredili kanalno rampo za manjša popravila svojih viličarjev. Tudi za takšna opravila so njihovi delavci usposobljeni, hkrati pa lahko zmanjšajo stroške vzdrževanja oziroma popravila in še hitro popravijo, kar je treba. Prav tako jim je uspelo dokončno popraviti streho nad halo A, ki je bila že precej dotrajana. Na splošno skladiščnih zmogljivosti niso širili, pač pa so izboljšali transportno in skladiščno tehnologijo - poseben sistem prilagodljivih palet in regalni sistem, ki omogoča skladiščenje blaga v višino 7,5 metra.

Z nekaterimi proizvajalci so se uspeli dogovoriti za posebne načine skladiščenja njihovega blaga, kot na primer s Steklarno Boris Kidrič v Rogški Slatini, prav tako so razširili krog svojih skladiščnih porabnikov.

Celotni prihodek so v obdobju devetih mesecev letos v primerjavi z lani povečali za devet odstotkov, sam pretovor blaga pa je bil večji za pet odstotkov. Pri tem je treba poudariti, da se je bistveno povečala količina lažjih blagovnih skupin, ki pa so zahtevale tudi ustrezne površine oziroma skladiščno prostornino, sicer bi bilo to povečanje še večje.

Še vedno je opazno občutno manjšanje carinskega

blaga zaradi omejenega uvoza, letos pa se je problemom bolj urejenega integralnega transporta pridružilo še pomanjkanje vagonov. To je sicer tudi posledica preusmeritve cestnih transportnih pošilk na železniške tise, za kar železnica glede na potrebe razpolaga s premalo vagoni.

Vse velike količine blaga se vedno sprejemajo »v vrečah« in po dogovorih z delovnimi organizacijami sami opravijo potrebno paletizacijo, palete pa si izmenjujejo.

Poseben sistem palet omogoča večjo prilagodljivost skladiščne tehnologije glede na vrste blaga

Ze iz tega podatka je razvidno, da kaj bistveno spodbudnega za razvoj integralnega transporta na celjskem območju in tudi širše, ne moremo reči, da so transportni in skladiščni stroški v večini delovnih organizacij še vedno večinoma prikrita »ledena gora« in, da se sodobna spoznanja transportne in skladiščne znanosti v praksi slabo uveljavljajo.

Morda bo kaj zalego delo delovne skupine pri celjskem društvu ekonomistov, ki se s svojo društveno in

strokovno naravnostjo vse bolj vključuje v zahtevna in zamotana vprašanja prestrukturiranja celjskega gospodarstva.

In kakšne načrte imajo v Skladiščno-transportnem centru Celje za prihodnje leto?

Predvsem bi radi dokupili regalni viličar in tako nadaljevali s posodabljanjem strojne in tehnološke opreme in uredili prostor za odprto deponijo blaga, ki ne zahteva posebnih pogojev za čuvanje.

Sodobni regalni sistem omogoča skladiščenje različnega blaga tudi do višine 7,5 metra.

STC Celje čestita vsem delovnim ljudem in poslovnim sodelavcem Dan republike - 29. november

»Elektrosignal« utripa s časom

Dejavnost Elektrosignala Celje, te enovite delovne organizacije s 135 zaposlenimi, je izredno razvejana. Tu je široko področje izvajanja elektroinstalacijskih in elektromontažnih del za potrebe industrije, gradbeništva, stanovanjske in komunalne gradnje in občane. Vsa ta dela opravlja Elektrosignal v glavnem na območju Celja, v zadnjem času pa v sodelovanju s Klimo po Jugoslaviji, s Hidromontažo iz Maribora pa nastopa tudi na tujem tržišču. Vsem tem dokaj zahtevnim opravilom je kolektiv kos tudi po za slugi dobre kadrovske strukture zaposlenih, saj imajo poleg dveh strokovnih delavcev z visoko izobrazbo več elektrotehnikov, delavcev z visoko kvalifikacijo s tega področja in kvalificiranih delavcev. Posebno pozornost namenja razvoju projektive v sklopu elektroinstalacijske dejavnosti.

Prav na področju elektroinstalacijskih in elektromontažnih del dobro sodelujejo z drugimi celjskimi organizacijami združenega dela: Klimo, Libelo, Emom, Zelezarno, SIP-om, Aerom ter s številnimi gradbenimi in drugimi organizacijami. Uspešno se povezujejo tudi z Zlatarno Celje. Prizadevajo si, da bi povsod, kjer izvajajo in

vestitorska dela, prevzeli kompletno izvajanje elektro del. V Celju pa ima Elektrosignal tudi pooblastilo za vzdrževanje in izgradnjo celotne semaforizacije. Enako uspešno se ta kolektiv uveljavlja tudi pri montažah in vzdrževanju varnostnih naprav. Pri Elektrosignalu so uspeli osvojiti izdelke male električne cestno prometne signalizacije, izdelavo varnostnih central, izredno zanimiv pa je izdelek za vklopjanje termoakumulacijskih peči in boilerjev v času nižje tarife BO-2 (na sliki). Na ta lastni proizvod so v času, ko na vseh koncih varčujemo z energijo, lahko upravičeno ponosni. Naj vam ga nekoliko podrobneje predstavimo:

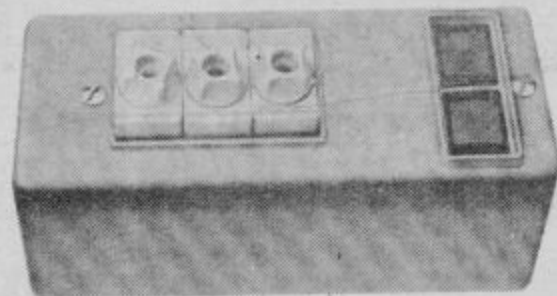
BO-2 je naprava, ki v času nižje tarife samodejno vklopi oziroma izklaplja tokokroge na katere so preko vtičnic vezani porabniki kot so: boiler, pralni stroj, pomivalni stroj... Opremljena je s preklopnim stikalom, ki omogoča vklop porabnikov tudi v času višje tarife. Vklonaprave signalizira rdeča kontrolna lučka, vklop nižje tarife pa zelena. Naprava je konstruirana tako, da se lahko montira na vsako razdelilno ploščo, ki je opremljena s klasičnimi varovalka-

mi TZ, UZ ali EZ, in sicer tako, da se ustrezne varovalke odstranijo in se jo montira v ta prostor. Lahko pa jo je pritrditi tudi na zid v bližini razdelilne ali merilne omarice. Vsekakor pa mora pri montaži sodelovati rajonski mojster. Blokirknik odjema BO-2 meri 220 x 96 x 85 mm.

Zanimiva je in prav gotovo bo na tržišču kmalu zelo iskana tudi naprava za samodejno vklopjanje vodovodne

armature in avtomatskih izplakovalnikov (pisoarjev), kar pri Elektrosignalu izdelujejo za potrebe Livarne. Med izdelki velja omeniti še elektro-razdelilne in komandne omare za potrebe lastne montaže in zunanje naročnike.

Pri Elektrosignalu, s sedežem na Lavi 6 v Celju, si nenehno prizadevajo stopati v korak s časom, zato v razvoj uvajajo nove in nove zanimive programe maloserijske proizvodnje.

Blokirknik odjema BO-2

Ob Dnevu republike kolektiv Elektrosignala iskreno čestita vsem delovnim ljudem in občanom in svojim poslovnim partnerjem.

ROIZVAJALEC IN SERVIS:

PIRS

FELIKS - KLJUČAVNIČARSTVO63000 CELJE, Trnovlje 179
Telefon 063 26-80

Izdelujemo transporterje tipa:

- TL-4, TL-5 in TL-6, ki imajo vgrajen pomik z lesenimi letvami na platoju transporterja;
- TH-8, TH-10 in TH-12, ki imajo vgrajen pomik z železnimi vilastimi prečkami v koritu transporterja.
- Transporterji so kompaktno izdelani iz pločevinastih profilnih delov, pohištenih cevi, ladijske verige, krogličnih ležajev, reduktorskega prenosa z električnim 380 V motorjem, varnostnega stikala in varovalnega ohišja pogonskega mehanizma.
- Vrtljivi deli tečejo v krogličnih ležajih
- Proti koroziji so zavarovani z barvo
- Maksimalna obremenitev korita je 350 kp po celi dolžini korita
- Dovoljena obremenitev verige je 750 Kp

**OB DNEVU REPUBLIKE ČESTITAMO
VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM**

Rudi Rudnik

Mariborska c. 45
CELJE
tel. (063) 25-084**Opravljamo:**

- **KROVSTVO-KLEPARSTVO in**
- **MONTAŽO STRELOVODOV**

*Ob Dnevu republike
čestitamo vsem strankam,
delovnim ljudem in občanom!***Rudi Rudnik,
Mariborska c. 45, Celje****»SIHOK« SIKOŠEK HORST
KLJUČAVNIČARSTVO
PETROVČE 1**

Opravljamo vse vrste:

- MONTAŽNA DELA
- STAVBNO-KLJUČAVNIČARSKA DELA
- TER VSA OSTALA DELA PO NAROČILU

*Vsem delovnim ljudem in občanom iskrene čestitke
ob DNEVU REPUBLIKE!**Se priporoča KLJUČAVNIČARSTVO »SIHOK«.***VULKANIZACIJA
GORŠIČ JANEZ**

- Popravilo traktorskih gum in zračnic ter
- vsa vulkanizerska dela

vam hitro, strokovno in poceni opravi

**»Vulkanizacija« Janez Goršič,
Mariborska 54 a, Celje,
tel.: 28-206.***Vsem strankam, delovnim ljudem in občanom
čestitamo za Dan republike!*

MLAKAR DRAGO
titovo velenje**BAY - BAR
Stanetova 11
TITOVO VELENJE**

Nudimo:

- več vrst whisky-ev,
- izbrane coctaille
- diskretne večere ob najnovejši disco glasbi
- ter ostale pijače

Priporoča se**»BAY - BAR« Stanetova 11,
Titovo Velenje***VSEM NAŠIM CENJENIM GOSTOM IN
OSTALIM OBČANOM ČESTITAMO ZA
29. NOVEMBER*

Celjski Toper avstrijski smučarski reprezentanci

Delovna organizacija Toper je že nekaj časa član avstrijskega ski poola. Kot vsako leto je bila tudi letos podelitev opreme avstrijski smučarski reprezentanci v Schladmingu, kjer je sodeloval tudi Toper z rokavicami, ki jih izdeluje njihova tovarna Topsport v Pliberku. Reprezentantje že ves čas nosijo topsportove rokavice in so z njimi zelo zadovoljni. Na tej podelitvi opreme je kot predstavnik Topra sodeloval Dominko Uršič. Med drugim se je pogovarjal tudi s Hansom Ennom (na sliki), ki mu je povedal, da je na olimpiado odlično pripravljen, da mu je olimpijska proga za veleslalom všeč, tako da komaj čaka, da se bo olimpiada začela. Pohvalil je tudi organizatorje olimpiade in pozval vse svoje navijače iz Slovenije, naj se mu pridružijo v Sarajevu in jim pošljal lep pozdrav. (Foto: Edi Masnek)

BARBARA DEŽNAK

Padel je trofejni divji prašič

Nedeljski lov se je za člane Lovske družine Prebold končal zelo uspešno. V Mariji Reki je Miran Vedenik ustrelil divjega prašiča. Plen je tehtal 151 kg. Kot je povedal srečni lovec, je to izredno velik primerek, prava lovška trofeja. Zanimivo pa je še to, da je bil prašič brez spodnjega dela zadnje leve noge in se je po prepričanju lovcev tak skotil, lahko pa se mu je primerila tudi kakšna nesreča, ko je bil še zelo mlad.

TONE TAVČAR

AMADEUS POROČA

Ker dragi moj ali but ali bos povzročas mi velike, velike skrbi, ker že dolgo mi nisi v postelji kos, treniral boš dvigovanje uteži!

Iz neumne dupline neumen veter piha

V občini so znali pomagati Begovim

V Rogateu, na številki 10, živita zakonca Jožefa in Andrej Beg. V to malce nenavadno skupnost pa sodi še Terezija Prah, Jožefina sestra in Andrejeva svakinja. Vegasta slamnata streha njihovega doma se menda prav po čudnem naključju do danes še ni sesula, in sreča je morala imeti prste vmes, da se, ob sajastem ognjišču, kakršnega imajo,

barako, ki jo je odstopila občinska stanovanjska skupnost, so prepeljali iz Mestinja v Rogatec, Begovi so izkopal jamo za temelje, njihovi sosede Grošek, Per, Tepeš, Krneža in še kdo pa so pomagali pri sestavljanju in postavitvi barake. Velik del sredstev za gradbeni material in prevoze je zagotovila občinska skupščina iz sklada družbene pomoči, del pa

O cilju civilizacije

Vse se je torej dobro izteklo. Vprašanje je, če se Begovi vsega tega, zlasti pomoči družbene skupnosti, katere člani so, dovolj zavedajo. Vse tako kaže, da so najbolj zadovoljni ljudje v šmarški občinski skupščini, pa v krajevni skupnosti Rogatec, delavci občinskega socialnega

Po starem...

streha še ni vžgala. Tudi zadnji dve od petih krav nista žalostno smrt storili, kot je bilo pričakovati se letošnjega marca, ko smo bili prvič na obisku pri Begovih.

Takrat smo pisali o živini, ki v hudem mrazu in lakoti poginja, in o ljudeh, ki se jim enako slabo piše. Domača modrost pravi, da iz neumne dupline neumen veter piha, iz Begove pa bolj kot neumen, piha veter brezdelja, ob alkoholu glavni krivec za revščino, ki ji zlepa ni najti primere. Toda Begovi so vendarle tu, med nami! Zato se jim obetajo boljši časi, če ne veliko boljši pa vsaj varnejši ob domačem ognjišču pod novo streho.

O nekem poslanstvu

O revščini, nesrečah, tragedijah, je nehvaležno pisati. Ob tem se je treba upirati čustvom, ki te prevevajo, da potem kdo, ob prebiranju zapisanega ne očita teženj po senzacionalnosti in dvigu naklade časnika. Resnica pa je ta, da ima ob takšnem pisanju vsaj večina novinarjev pred sabo en sam namen in cilj: prikazati, opozoriti na problem, vse ostalo pa je potem v rokah tistih, ki želijo, morejo in morajo problem rešiti. In največje zadovoljstvo novinarja je, če izve, da njegovo pisanje ni bilo sebi namen. To je edino pravo plačilo za njegovo delo, edina prava potrditev v njegovem poslanstvu.

V občini Šmarje se je pričela akcija

Begovi se bodo kmalu preselili v novi dom. Res da to ni prava, zidana hiša. Baraka je, takšna, kakršna je po potresu na Kozjanskem kar lep čas služila številnim družinam, ki so ostale brez strehe nad glavo.

Pristojni v skupščini občine Šmarje pri Jelšah so, skupaj s predstavniki krajevnih skupnosti Rogatec, takoj krenili v akcijo. Razstavljeno

je primaknila še, krajevna skupnost Rogatec. Prihodnje leto bodo Begovi dobili nemara še elektriko, če se bodo potrudili prispevati vsaj skromen delež. Upanje za to je skrbnik, ki jim ga je dodelila občinska služba socialnega skrbstva. Obe ošljeni buši so morali Begovi prodati na dražbi, s tem pa je tudi trpinčenje živine končano.

skrbstva, Begovi sosede in še kdo. Opravili so eno tistih nalog, ki nam jo vsem nalaga naša morala, solidarnost, človečnost, ki bi marsikje gotovo padla na preizkusu. Na koncu konca, je nekoč dejal Alexis Carrel, francoski književnik, cilj civilizacije je ni napredok znanosti in strojev, temveč človeka.

MARJETA AGREZ

... in po novem

MERX

TEKO CELJE

Prodajalna NOVOST

Moderno, kvalitetno, ekskluzivno

- Usnjena in krznena konfekcija
- Moške vetrovke, krila, bluže, ženske in moške pletenine

Moderno, kvalitetno, ekskluzivno

MERX

TEKO CELJE